

Městský úřad Holešov
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Masarykova 628
769 17 Holešov

Odesláno e-mailem dne 15.07.2020

Doplnění odvolání proti rozhodnutí o změně č. 1 a změně č. 2 územního rozhodnutí stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, ze dne 19.05.2020, č.j. HOL-32952/2017/ SÚ/RS

Dne 10.07.2020 v záhlaví uvedený odvolatel obdržel výzvu stavebního úřadu ze dne 25.6.2020, č.j. HOL-17899/2020/SÚ/RS, kterou byl vyzván k odstranění vady svého odvolání, resp. k jeho uvedení do souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu a to nejpozději do 5 dnů po obdržení této výzvy. Ačkoliv stavební úřad blíže nespecifikoval zjištěné vady, odvolatel své odvolání ze dne 18.06.2020 doplňuje následovně:

Odvolatel žádá nadřízený orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání, to zejména proto nezákonnost ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou ochranu veřejného zájmu podle § 2 odst. 4 správního řádu, nezjištění stavu věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nezajištění vzájemného souladu dvou postupů, které probíhají současně a souvisejí s tímiz právy a povinnostmi účastníka ve smyslu § 8 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou spolupráci v zájmu dobré správy dle § 8 odst. 2 správního řádu, nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu, stavební úřad pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl odvolatel ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, stavební úřad v rozporu s § 51 odst. 1 správního řádu k dokazování použil listiny vyhotovené v rozporu s právními předpisy, další vadou je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, tedy rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasí především z následujících důvodů:

1) Absence původního územního rozhodnutí a původní dokumentace

V bodech č. 1 a 3.70 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal absenci původního územního rozhodnutí a DÚR na základě které bylo toto původní rozhodnutí vydáno. Z podkladů spisu tak není možné ověřit, jak se liší zábor pozemků a podoba stavebních objektů mezi původním záměrem a navrhovanými změnami. Podobnou námitku pak odvolatel zopakoval v podání ze dne 25.10.2019, v bodu č. 49.

Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 61 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „...není zákonnou povinností žadatele vyplývající z právních předpisů v rámci dokladů nebo dokumentace pro změnu územního rozhodnutí dokládat toto původní územní rozhodnutí či dokumentaci pro územní rozhodnutí, která byla stavebním úřadem schválena v rámci již uvedeného původního územního řízení. Rozdíly mezi původním zábořem pozemků a podobou stavebních objektů a navrhovanými změnami jsou dostatečně popsány v předložené dokumentaci ke změně územního rozhodnutí a v doložených podkladech.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Napadené rozhodnutí vychází z předpokladu, že původní územní rozhodnutí existuje a že obsah tohoto původního rozhodnutí a podoba původního záměru umožňují posoudit a odsouhlasit navržené změny. Ze správního spisu tyto skutečnosti však není možné ověřit. Tvrzení stavebního úřadu, že předložená DÚR popisuje příslušné rozdíly, odvolatel

považuje za irelevantní, neboť pravdivost a úplnost tohoto popisu není jak ověřit. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Účastníci řízení včetně odvolatele neměli možnost vyjádřit se k podkladům, o které se opírá napadené rozhodnutí. Bez znalosti původního územního rozhodnutí a původní dokumentace se účastníci včetně odvolatele nemohli v plné šíři vyjádřit ani k současné DÚR.

2) Nemožnost vyjádřit se k situování stavby z hlediska původního rozhodnutí

V bodu 3.36 a 3.70 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal nemožnost ověřit tvrzení uvedené v Zásadách organizace výstavby, že: „*Stavba objektů řešených v této Změně 1 dokumentace pro územní rozhodnutí je situována na pozemky uvedené v pravomocném územním rozhodnutí.*“ neboť spis neobsahuje původní DÚR, ani původní územní rozhodnutí.

Stavební úřad tuto námitku na str. 65 a 67 napadeného rozhodnutí vypořádal odkazem na posouzení námitky č. 1, na str. 61 napadeného rozhodnutí pak k námitce č. 1 uvedl následující úvahu: „*...není zákonnou povinností žadatele vyplývající z právních předpisů v rámci dokladů nebo dokumentace pro změnu územního rozhodnutí dokládat toto původní územní rozhodnutí či dokumentaci pro územní rozhodnutí, která byla stavebním úřadem schválena v rámci již uvedeného původního územního řízení. Rozdíly mezi původním zábořem pozemků a podobou stavebních objektů a navrhovanými změnami jsou dostatečně popsány v předložené dokumentaci ke změně územního rozhodnutí a v doložených podkladech.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ze spisového materiálu nelze ověřit, zda jsou řešené objekty skutečně situovány na pozemcích v souladu s pravomocným územním rozhodnutím, či nikoliv. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností a dále též nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Účastníci řízení včetně odvolatele se nemohli vyjádřit k důležité otázce, zda jsou umístěované stavební objekty situovány na pozemcích uvedených v původním pravomocném územním rozhodnutí, či nikoliv.

3) Nemožnost vyjádřit se k záboru ZPF

V bodech 3.39 a 3.46 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal že DÚR se v oddílech B.8 a A.3 odvolává na souhlas s vynětím dotčených pozemků ze ZPF, založený v dokladové části, přičemž tento souhlas chybí.

3.1) Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 65 napadeného rozhodnutí následující úvahu: „*Zmíněný souhlas s odnětím ze zemědělského půdního fondu vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 4.10.2004 pod č.j. OEKL/640/2572/2004 a tento byl součástí původního územního rozhodnutí ze dne 15.11.2004 pod č.j. SŘ/9909/2004/Sa a vzhledem k tomu, že tato změna územního rozhodnutí nevyvolává změnu záborů, není podmínkou, aby tento souhlas byl předložen v rámci tohoto řízení, ikdyž jej předložená dokumentace pro změnu územního rozhodnutí zmiňuje.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť ze spisového materiálu nelze ověřit předpoklad stavebního úřadu, že předmětná změna nevyvolá změnu záborů ZPF. Napadené rozhodnutí proto postrádá oporu ve správním spisu. Projednávaná DÚR není kompletní a přehledná, neboť se odvolává souhlas se zábořem ZPF, který nejprve nebyl dodán do správního spisu vůbec, následně byl sice stavebníkem dne 28.08.2019 dodán, avšak pouze v neúplné podobě, bez příloh, tvořících jeho nedílnou součást. Dodaný souhlas se zábořem ZPF je tedy pro dokazování nepoužitelný. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, když toleroval nekompletní dokumentaci a nepravdivé tvrzení stavebníka. Napadené rozhodnutí se opírá o souhlas se zábořem ZPF, který v kompletní podobě chybí a tudíž se k němu účastníci včetně odvolatele nemohli plně vyjádřit. Stavební úřad navíc absurdně tvrdí, že je jej k vydání napadeného rozhodnutí nepotřebuje, i když jej mezi podklady na str. 29 uvedl.

3.2) Stavební úřad dále na str. 66 napadeného rozhodnutí odkazuje také na vypořádání námitky č. 1, kde se na str. 61 napadeného rozhodnutí k záboru ZPF uvádí, že: „*Rozdíly mezi původním zábořem pozemků a*

podobou stavebních objektů a navrhovanými změnami jsou dostatečně popsány v předložené dokumentaci ke změně územního rozhodnutí a v doložených podkladech. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel svůj nesouhlas s touto úvahou již vyjádřil v 1. bodu tohoto odvolání.

4) Nepřehlednost DÚR

V bodu 3.1 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal nepřehlednost DÚR, jelikož tato je přiložena ve dvojnásobném vyhotovení, jako změna č. 1 a změna č. 2. Dvojnásobná dokumentace je nepřehledná a neodpovídá stavebnímu zákonu, ani prováděcím předpisům, jež předpokládají, že dokumentace pro vydání územního rozhodnutí je jednotná.

Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 61 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Předložená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí řeší změnu územního rozhodnutí pod označením Změna č.1 a Změna č.2. Toto označení pak vyplývá ze žadatelem rozčlenění celkové změny územního rozhodnutí na dvě územní části, nicméně se fakticky jedná o jednu změnu územního rozhodnutí jejíž označení na č.1 a č.2 je určeno jen pro její přehlednost v rámci konkrétního území. Předložená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí byla vypracována v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění platném do 31.12.2017. Předložená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je zpracována rovněž přehledně a jednoznačně a je z ní jasně zřejmý předmět změny původního záměru, na který bylo vydáno územní rozhodnutí dne 15.11.2004 pod č.j. SR/9909/2004/Sa.“*

Odvolatel se s tímto vypořádáním se neztotožňuje zejména z následujících důvodů:

4.1) Tvzení, stavebního úřadu, že DÚR byla rozčleněna pro přehlednost, odvolatel pokládá za absurdní, neboť právě toto „rozčlenění“ ji naopak zneřehledňuje. Posuzovaná DÚR není přehledná, protože v obecných kapitolách (týkajících se např. vlivu záměru na životní prostředí, nebo dopravního řešení) nevyhovuje záměru jako celku, ale pouze o jeho dílčích částech. V důsledku toho jsou účastníci včetně odvolatele nuceni provádět komparaci a syntézu údajů nad rámec standardní DÚR, případně se vyjadřovat ke každé DÚR zvlášť, což je také zbytečně zatěžuje.

4.2) Stavební zákon ani vyhláška o dokumentaci staveb nepřipouští fragmentaci předmětu řízení do vícero separátních dokumentací. Pokud je předmět řízení rozdělen do dvou dokumentací, tak zpracování mnohých obecných kapitol (např. o vlivu záměru na životní prostředí, nebo o jeho dopravním řešení) neplatí pro celý záměr, ale pouze pro danou část. Globální témata typu dopravního řešení však nelze rozdrobit, neboť např. nevyhovující dopravní značení u provizorního napojení, které je součástí změny č. 2, má zásadní vliv i na změnu č. 1.

4.3) Nepřehlednost DÚR je dále zesílena tím, že její části byly v průběhu řízení několikrát měněny, doplňovány, resp. nahrazovány, v důsledku čehož je například Průvodní zpráva ve spisu 6x (3x ke každé změně), Souhrnná technická zpráva také 6x. Stavební úřad žádnou z těchto změn DÚR nechápal jako změnu obsahu podání, neměl potřebu o těchto změnách rozhodovat podle § 41 odst. 8 správního řádu. Vše je ve spisu ukládáno chronologicky, takže dokumenty, které by k sobě měly tématicky patřit, vedle sebe neleží.

4.4) Až z napadeného rozhodnutí odvolatel zjistil, že stavební úřad za součásti DÚR považuje různé separátní přípisy dodané stavebníkem, kde je např. komentováno splnění požadavků dotčených orgánů (viz např. vypořádání námitek č. 15, 16, 28 a 29 ze dne 25.10.2019), či kde se dodává chybějící legenda Katastrálního situačního výkresu (viz vypořádání námitek č. 3.41 a 3.74 ze dne 5.9.2018). Tyto separátní přípisy však nejsou jako součásti DÚR nadepsány, ani označeny otiskem razítka a podpisem oprávněné osoby, případně tato osoba nemá oprávnění k dané činnosti, či není uvedena mezi autory DÚR v Průvodní zprávě. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, proč stavební úřad tyto zjevné nedostatky přehlíží.

4.5) Napadené rozhodnutí zmatečnou situací nijak nezlepšuje, neboť z něj nejsou zřejmé základní identifikační údaje DÚR, podle které byla změna územního rozhodnutí povolena. Konkrétně není zřejmé datování jednotlivých částí této DÚR a dále není zřejmé, která autorizovaná osoba platné části DÚR vypracovala a jaké je její oprávnění. Odvolatel chápe, že přílohou napadeného rozhodnutí je Celkový situační výkres, tím se však nesrozumitelnost DÚR zcela neřeší, neboť napadené rozhodnutí dovoluje sestavit různé varianty DÚR.

4.6) Napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť se v odůvodnění odkazuje na DÚR, která byla opravena podáním stavebníka ze dne 30.10.2018 (viz např. str. 62, 65 a 68 napadeného rozhodnutí). Tato DÚR by však neměla být relevantní, neboť byla později nahrazena novými částmi (novou Průvodní zprávou, novou Souhrnnou technickou zprávou, novým Sdruženým výústním objektem, novou Situací k protihlukové stěně 702.2 Alexovice – Zahnašovice vpravo).

4.7) Očekávaná představa, že stavebník dodá ucelenou DÚR o které se následně rozhoduje, byla v daném řízení popřena, protože to co stavební úřad považuje za DÚR, není jednotný, ucelený elaborát, ale velké množství separátních dokumentů roztroušených v obsáhlém spisu. Tyto dokumenty jsou věcně i časově fragmentované, nejednotně označené, tudíž je sporné, zda je lze považovat za DÚR, či nikoliv. Z podkladů spisu je možné sestavit řadu různých variant „platné“ DÚR, většinu dokumentace však tvoří nadbytečná makulatura. Tato makulatura není nijak odlišena od toho co stavební úřad považuje za DÚR.

4.8) DÚR by měla být vlastnoručně podepsána a označena otiskem razítka oprávněné osoby, která má příslušnou autorizaci. Vzhledem k tomu, že záměr obsahuje různé druhy objektů, mimo dopravní stavby, také objekty vodohospodářské, elektro, most, pozemní stavby, měla být DÚR označena osobami, které jsou oprávněny tyto objekty navrhovat. V daném případě však tyto náležitosti není možné dohledat, neboť DÚR označil pouze Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby. Tato DÚR proto není podkladem, který by byl zpracován v souladu s právními předpisy a není ji možné použít k dokazování.

5) Absence řešení podmínky č. 14 závazného stanoviska EIA

V bodech 3.33, 3.40, 3.68, 3.73 a 10 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal že DÚR neřeší podmínku č. 14 závazného stanoviska EIA, ukládající dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49. Z DÚR není zřejmé, jak takové dopravní značení, omezující jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 bude vypadat, resp. zda je vůbec účinně proveditelné. Podobnou námitku odvolatel vznesl též v 54. bodu svého vyjádření ze dne 25.10.2019.

Stavební úřad všechny tyto námítky zamítl na str. 65 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Při posuzování námítky týkající se podmínky závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 (podmínka č.14) vycházel stavební úřad z toho, že tato stanovená podmínka se týká opatření pro fázi provozu a proto tato podmínka bude řešena a posuzována dále v navazujících řízeních a není tudíž předmětem tohoto řízení o změně územního rozhodnutí.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad odsunul zabezpečení podmínky č. 14 do dalších navazujících řízení, z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, v jakých navazujících řízeních by tato podmínka měla být řešena a proč si stavební úřad myslí, že nějaké navazující řízení se touto podmínkou bude zabývat. Z faktu, že je tato podmínka označena jako opatření pro fázi provozu přece nutně nevyplývá, že nemá být řešena v územním řízení. Dle názoru odvolatele do územního řízení tato problematika patří, neboť příloha č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v části B.4 stavebníkovi ukládá zpracovat dopravní řešení, v části C.1 pak ukládá zpracovat napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu. Z toho odvolatel usuzuje, že DÚR dopravní stavby má obsahovat i dopravní značení. Předložená DÚR také návrh dopravního značení obsahuje (byť nelogicky jen u SO 189), tento návrh však podmínku č. 14 neplní. Pokud by se potvrdila obava odvolatele, že podmínka č. 14 je neproveditelná, pak by bylo záhodno tuto skutečnost zjistit co nejdříve, jinak totiž hrozí, že bude vydáno kladné rozhodnutí k nesprávně posouzené (škodlivé) stavbě a že

tato stavba následně bude realizována, byť jen v těch částech, které nevyžadují stavební povolení. Takový přístup by mohl vést k tomu, že škodlivý záměr bude na úkor odvolatele zbytečně rozestavěn, či dokonce zcela uskutečněn a provozován s poukazem na již investované prostředky. Stavební úřad se podmínkou č. 14 měl zabývat také proto, že se týká veřejného zájmu, tj. ochrany obyvatel před negativními účinky tranzitní dopravy. Stavební úřad proto měl vyzvat stavebníka, aby předložil návrh dopravního značení k ověření proveditelnosti podmínky č. 14. Stavební úřad si měl v rámci dobré zprávy vyžádat stanoviska dotčených orgánů na realizovatelnost této podmínky, což bohužel neučinil. Stavební úřad měl minimálně podmínku č. 14 zapracovat do podmínek napadeného rozhodnutí, k čemuž ale v rozporu s § 23a odst. 9 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí nepřistoupil. Stavební úřad nezohlednil ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého: „*K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzavěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*“ Z výše uvedeného je zřejmé, že pokud námitka byla, či mohla být uplatněna v proběhlém územním řízení, nebude se k ní přihlížet ve stavebním řízení, které je zároveň posledním navazujícím řízením. Odvolatel je proto nucen konstatovat, že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedli účastníci včetně odvolatele, podmínkami napadeného rozhodnutí nezabezpečil plnění podmínky č. 14 závazného stanoviska.

6) Nesrozumitelný katastrální situační výkres

V bodech 3.41 a 3.74 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal že v části „C Situační výkresy“ je katastrální situační výkres, který používá barevné plochy (ružová, žlutá, zelená, modrá), chybí však legenda mapy, takže není zřejmé, co tyto plochy představují.

Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 65 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Předložena dokumentace pro změnu územního rozhodnutí byly žadatelem v průběhu řízení opravena a doplněna a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Chybějící legenda situačního výkresu byla žadatelem dne 30.10.2018 doplněna.*“

6.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak byla dokumentace opravena, napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nesrozumitelné a postrádá oporu v podkladech spisu. Dle názoru odvolatele ani opravená a doplněná DÚR námitku nevyřešila. Navíc sám žadatel v přípisu ze dne 30.10.2018 sděluje, že provedl pouze úpravu a doplnění textové části dokumentace a že se jedná o části A a B a seznam dokladů. Jelikož vadný Katastrální situační katastrální výkres náleží do grafické části C, těžko jej mohl žadatel podáním ze dne 30.10.2018 opravit, či doplnit. Odvolatel z důvodu právní jistoty ještě dodává, že ve správním spisu se nachází list A4 s názvem Přehledná situace záborového elaborátu, kde je jakási legenda. Nic podstatného však nenasvědčuje tomu, že by tento list s legendou mohl být chybějící legendou Katastrálního situačního výkresu. Nesouhlasí názvy těchto listin, Katastrální situační výkres není totéž, co Přehledná situace záborového elaborátu. Nesouhlasí osoby projektantů, neboť Katastrální situační výkres označil Ing. Miroslav Meluzín, kdežto Přehlednou situaci záborového Ing. Stanislav Madron. Nesouhlasí datum zpracování, neboť Katastrální situační výkres je z dubna 2015, kdežto Přehledná situace záborového elaborátu z ledna 2015. Nesouhlasí stupeň dokumentace, neboť Katastrální situační výkres je označen jako DÚR změna, kdežto Přehledná situace záborového elaborátu je označena jako DSP. Nesouhlasí číslo zakázky, v prvním případě jde o zakázku č. 1800 a ve druhém případě o zakázku č. 14065. Nesouhlasí ani použité barvy, neboť Katastrální situační výkres používá plochy s jasně žlutou a sytě zelenou barvu, kdežto legenda Přehledné situace záborového elaborátu tyto barvy neobsahuje. Ing. Stanislav Madron není uveden v Průvodní zprávě coby zpracovatel DÚR. Údaje na jeho razítku jsou nečitelné a jeho jméno není dohledatelné v seznamu oprávněných osob na webu České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

6.2) Stavební úřad odsouhlasil katastrální situační výkres. Tento výkres přitom neobsahuje aktuální

parcelní čísla dotčených pozemků. To je patrné např. v k. ú. Třebětice, kde tam uváděné parcelní čísla pozemků již neexistují, jelikož byly provedeny komplexní pozemkové úpravy. Navíc čísla pozemků (psané údaje) jsou v tomto výkresu na hranici čitelnosti.

7) Neúplná dokumentace SO 313

V bodu 3.42 námitek ze dne 5.9.2018 odvolatel vytýkal u 1 změny, že v části C a D nejsou žádné podrobné nákresy SO 313 a SO 169.3. Není zřejmé, jak bude vypadat napojení ORL na recipient.

Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 65 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*V rámci předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí a následného doplnění ze dne 28.8.2019 jsou řešeny jak situační výkresy, tak i pak jednotlivé výkresy stavebních objektů v rámci požadovaných podrobností, které posuzuje stavební úřad v rámci územního řízení. Podrobné řešení napojení odlučovače ropných látek na recipient bude pak řešeno v rámci následného stavebního řízení. Podrobné řešení tak není podmínkou doložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť i po doplnění dokumentace ke stavebnímu objektu SO 313 stále chybí jakékoliv charakteristické řezy v části D.2. Předložená dokumentace proto není kompletní. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

8) DÚR není řádně označena oprávněnými osobami

Ve 3. bodu námitek ze dne 10.12.2018 odvolatel vytýkal že v jednotlivých částech DÚR (A, B a D) absentují podpisy a razítka osob, které jsou zde uvedeny jako zpracovatelé, či „podzhotovitelé“, jde o Ing. Jiřího Dufka, Ing. Ivanu Novotnou a Ing. Pavla Gerycha.

Stavební úřad na str. 70 napadeného rozhodnutí odkázal na vypořádání námítky č. 3.3 ze dne 5.9.2018, přičemž na straně 61 napadeného rozhodnutí námitku zamítl s tímto odůvodněním: „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Současně je předložená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí opatřena autorizačním razítkem včetně vlastnoručního podpisu.*“

Odvolatel s tímto přístupem stavebního úřadu nesouhlasí. Průvodní zprávy k oběma změnám byly naposledy upraveny podáním stavebníka ze dne 28.08.2019. V obou těchto průvodních zprávách se uvádí, že zpracovateli DÚR jsou Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175 a Ing. Jirí Dufka, ČKAIT 1001177 a že podzhotovitelkou pro vodohospodářské objekty je Ing. Ivana Novotná, ČKAIT 1000585 a podzhotovitelem pro objekty elektro Ing. Pavel Gerich, ČKAIT 1000694. Podle § 13 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě: „*Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.*“ Předložená DÚR však neobsahuje žádné otisky razítek ani podpisy Ing. Jiřího Dufka, Ing. Ivany Novotné či Ing. Pavla Gericha. DÚR z výše uvedené skupiny projektantů označil svým podpisem a otiskem razítka pouze Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, tato osoba však není oprávněna navrhopvat vodohospodářské objekty (313, 327, 325, 326, 328 a kanalizaci provizorního napojení) ani objekty elektro (433.1 a 433.2), či objekty pozemních staveb (702). Dokumentaci, která nebyla v každé části řádně označena otiskem razítka a vlastnoručním podpisem k tomu oprávněné osoby měl stavební úřad odmítnout, neboť je v rozporu s § 13 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Předložená DÚR proto není podkladem, který by byl zpracován v souladu s právními předpisy a není ji proto možné použít k dokazování. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo

důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

9) Nedostatečnost Zásad organizace výstavby

V 7. bodu námitek ze dne 10.12.2018 odvolatel namítal že v Zásadách organizace výstavby absentují povinné údaje o:

- maximálním záboru pro staveniště (dočasném i trvalém),
- bilanci zemních prací a požadavcích na deponie zemin.

Stavební úřad k tomu na str. 70 napadeného rozhodnutí uvedl že: „*Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námítce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.16, 3.29, 3.35). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení.*“ Citujeme vypořádání, na které se stavební úřad odkazuje:

„Ad 3.16) Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Z tohoto doplnění pak jednoznačně vyplývá, že navržená změna územního rozhodnutí nevyvolává změny záborů zemědělského půdního fondu nebo pozemků určených k plnění funkce lesa. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.

Ad 3.29) Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Při posuzování námítky stavební úřad vycházel také z předložených stanovisek dotčených orgánů doložených v rámci vedeného řízení, zejména pak z koordinovaných závazných stanovisek, v rámci kterých se příslušné dotčené orgány státní správy zabývaly i problematikou dočasného a trvalého záboru zemědělského půdního fondu. Z těchto kladných závazných stanovisek tak vyplývá, že předložená dokumentace změny územního rozhodnutí je v souladu s právními předpisy a není tak důvodné předloženou dokumentaci jinak opravovat nebo doplňovat. Při posuzování námítky vycházel stavební úřad také z žadatelem doložených podkladů ze dne 30.10.2018, které také řeší vypořádání se s podmínkami dotčeného orgánu na úseku zemědělského půdního fondu. Na základě těchto všech podkladů a dokladů lze konstatovat, že navržený záměr respektuje všechny zákonné právní předpisy a není také v jejich rozporu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.

Ad 3.35) Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Rozsah a obsah předložené dokumentace je s ohledem na charakter stavby dostatečný pro její posouzení stavebním úřadem. Rovněž doplněná dokumentace obsahuje veškeré údaje uvedené v podané námítce. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním námítky nesouhlasí, neboť neříká nic relevantního o maximálním záboru pro staveniště (dočasném i trvalém) a ani o bilanci zemních prací a požadavcích na deponie zemin. Pokud stavební úřad hájí stavebníka úvahou „*že navržená změna územního rozhodnutí nevyvolává změny záborů zemědělského půdního fondu*“, tak jde pouze o názor stavebního úřadu, či stavebníka, který ze spisového materiálu nelze ověřit. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Účastníkům řízení včetně odvolatele nebylo umožněno vyjádřit se k otázkám maximálního záboru pro staveniště (dočasného i trvalého), a dále k bilanci zemních prací a požadavkům na deponie zemin. Tyto údaje by přitom měly být povinně uvedeny v DÚR, v oddílu B.8 Zásady organizace výstavby, pod písmeny c) a d), kde však absentují. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

10) Nesprávné vypořádání námítky k bilanci násypů a výkopů

V 8. bodu námitek ze dne 10.12.2018 odvolatel rozporoval obsah Zásad organizace výstavby, kde se uvádí, že hrubá bilance násypů a výkopů bude přibližně vyrovnaná. Odvolatel s tímto nesouhlasil, neboť součástí DÚR není žádná bilance násypů a výkopů. Navíc dle závazného stanoviska MŽP k prioritnímu dopravnímu záměru ze dne 22.11.2016 tvoří výkopy 956 000 m³ a násypy 2 705 000 m³. Násypů je tedy cca 3x více než výkopů a bilance proto není vyrovnaná.

Stavební úřad na str. 70 napadeného rozhodnutí tuto námitku zamítl následující úvahou: „*Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.35). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. K části námítky týkající se nevyrovnané bilance výkopů a násypů uvádí stavební úřad tolik, že hodnoty uvedené v závazném stanovisku k vlivům pritoritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 se vztahují k celkové stavbě záměru „D49 Hulín – Fryšták“, kdežto údaje uvedené v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí řeší rozsah bilance výkopů a násypů v rámci navržených změn územního rozhodnutí.*“

Odvolatel toto vypořádání považuje za nesprávné. Stavební úřad bez rozumného důvodu přitakal stavebníkovi, přestože jím uváděný údaj o vyrovnanosti bilance je důvodně podezřelý a nedoložený. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Stavební úřad měl vycházet z exaktní bilance zemních prací, která však v rozporu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v DÚR chybí (má být uvedena v oddílu B.8 Zásady organizace výstavby). Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

11) Nesprávné vypořádání námítky k záboru ZPF

V 11. bodu námitek ze dne 10.12.2018 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě změny č. 1 se na str. 2 pod písm. g) uvádí, že změna ÚR nevyvolá změnu záboru ZPF. S tím odvolatel nesouhlasil, neboť oproti umístěné stavbě se zvětšila plocha MÚK Třebětice (SO 102) a dále je větší rozsah Přeložky silnice II/492 (SO 112), kde má být nová okružní křižovatka a nový chodník (SO 124). Důsledkem těchto změn je větší zábor ZPF.

Stavební úřad tuto námitku zamítl na str. 70–71 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.16, 3.29). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. Dále pak k námitce stavební úřad uvádí jen tolik, že námitka týkající se změny záboru zemědělského půdního fondu je ničím nepodložené a spekulativní tvrzení. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel toto vypořádání považuje za nesprávné, neboť předpoklad stavebního úřadu, že změnou záměru nedojde ke změně záboru ZPF nelze ze spisového materiálu ověřit. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

12) Nesprávné vypořádání námítky k označení stavebních objektů

Ve 14. bodu námitek ze dne 10.12.2018 odvolatel namítal, že most v km 17,699 na provizorním napojení by měl být samostatným stavebním objektem, stejně jako jiné mosty na téže dálnici. V 15. bodu dále namítal, že kanalizace na provizorním napojení by měla být samostatným stavebním objektem.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 71 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že zvolené označení jednotlivých stavebních objektů je na volbě žadatele, resp. zpracovatele dokumentace a stavební úřad tak nemůže jakkoliv zasahovat nebo jinak hodnotit zvolený způsob označení jednotlivých stavebních objektů. Označení jednotlivých objektů také nemá žádný vliv na posouzení předloženého záměru.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť označení stavebních objektů by mělo respektovat původní záměr a také vyhlášku č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, která v příloze č. 8 předepisuje členění dopravních staveb na stavební objekty. Podle tohoto předepsaného členění jsou mosty samostatnými stavebními objekty číselné řady 200 a kanalizace samostatnými stavebními objekty číselné řady 300. Je tedy zřejmé, že předložená DÚR je v rozporu s vyhláškou č. 146/2008 Sb., jelikož kanalizaci a most na provizorním napojení nepovažuje za samostatné stavební objekty, ale jen součásti provizorního napojení. Soulad DÚR s původním záměrem pak není přezkoumatelný, neboť stavební úřad odmítl původní územní rozhodnutí a původní DÚR založit mezi podklady spisu. Stavební úřad odsouhlasil kanalizaci provizorního napojení a most 226, přičemž nevzal v úvahu, že Ing. Miroslav Meluzín, který kanalizaci i most označil otiskem razítka a vlastnoručním podpisem, není oprávněn navrhovat vodohospodářské objekty, ani mosty, tudíž stavbu nelze povolit a názor Ing. Meluzína ani nemůže být považován za názor osoby oprávněné k výkonu podle zvláštního právního předpisu. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

13) Nesprávné vypořádání námitek ke sdruženému výustnímu objektu

V 1. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že Podáním žadatele ze dne 28.08.2019 byl záměr podstatně rozšířen o sdružený výustní objekt z retenční nádrže SO 327. Nejde o banalitu, neboť autor DÚR tvrdí, že tento sdružený výustní objekt bude mít funkci odlučovače ropných látek (ORL). Autor DÚR však opomněl, že ORL je výrobkem plnicím funkci stavby a tak by měl být samostatným stavebním objektem. Žadatel měl stavební úřad požádat o změnu obsahu podání podle § 41 odst. 8 správního řádu a stavební úřad měl usnesením rozhodnout, zda rozšíření záměru povolí, či nikoliv. Toto usnesení mělo být doručeno účastníkům řízení, kteří mají právo se proti němu odvolat.

Stavební úřad tyto námitek zamítl na str. 71 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námitce týkající se rozšíření záměru o sdružený výustní objekt z retenční nádrže SO 327 stavební úřad uvádí, že tato úprava stavebního objektu není změnou, která by vyžadovala podání žádosti o rozšíření záměru – změny podání. V tomto konkrétním případě se jedná o úpravu stávajícího objektu, kdy navržený výustní objekt bude součástí objektu retenční nádrže. Pokud se jedná o dokumentaci ke změně územního rozhodnutí, pak tato dokumentace není podáním, tj. žádostí, ale tvoří jeho přílohu, a proto z uvedeného důvodu tak na její změny nelze aplikovat ustanovení § 41 správního řádu. Takový postup lze teda chápat jako logický, neboť ona dokumentace je totiž podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Stavební úřad dále pak uvádí, že označení a pojmenování jednotlivých objektů včetně jejich součástí a příslušenství je zcela v gesci žadatele, respektive zpracovatele dokumentace.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, jelikož sdružený výustní objekt má mít zcela novou a specifickou funkci odlučovače ropných látek (dále též „ORL“), jelikož v jeho popisu se uvádí, že bude zachytávat ropné látky. ORL jsou v územním řízení samostatnými stavebními objekty (např. jako SO 325, 326 a 328), proto i v daném případě by mělo jít o samostatný stavební objekt. Ostatně i DÚR a napadené rozhodnutí jej nazývá objektem. Jelikož stavební objekty ORL se umísťují na žádost a původní žádost stavebníka tento objekt neobsahovala, představuje doplnění tohoto objektu do DÚR rozšíření žádosti ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu. Stavební úřad odsouhlasil sdružený výustní objekt, přičemž nevzal v úvahu, že Ing. Miroslav Meluzín, který jeho dokumentaci označil otiskem razítka a vlastnoručním podpisem, není oprávněn navrhovat vodohospodářské objekty. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

14) Nedostatečný popis SO 327 a pochybnost o jeho čistící funkci

Na str. 9 napadeného rozhodnutí se v popisu SO 327 se uvádí, že „*Zachycení případných ropných látek bude*

zajištěno výústním objektem, osazenám na odtoku z retenční nádrže do kanalizace. “ Z tohoto popisu ani z DÚR není zřejmé, na jakém principu bude zachycení ropných látek probíhat a jaká je jeho kapacita a účinnost. Jestliže by mělo jít pouze o normou stěnu, tak takové řešení nepokládáme za dostatečné, neboť normá stěna vyžaduje obsluhu, bez obsluhy přeteče a po přetečení je již neúčinná. Normá stěna na rozdíl od ORL nemá žádný filtr. ORL je výrobek, který musí splňovat určité parametry a jehož správnou funkci garantuje jeho výrobce, či dovozce. Naproti tomu sdružený výústní objekt je produktem kutilství Ing. Miroslava Meluzína, který nemá oprávnění navrhovat vodohospodářské objekty. Čištění odpadních vod z dálnice přes SO 327 proto není řádně zajištěno.

15) Nesprávné vypořádání námítky k závazným stanoviskům

Ve 2. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že vzhledem ke změnám DÚR učiněným dne 28.08.2019 jsou všechna závazná stanoviska dotčených orgánů a stanoviska vlastníků dotčené infrastruktury vydaná před touto poslední úpravou DÚR nepoužitelná.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 71 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námítce týkající se platnosti vydaných stanovisek dotčených orgánů a stanovisek a vyjádření vlastníků a správců dotčené infrastruktury s ohledem na úpravu stavebního objektu SO 327 stavební úřad uvádí, že se v tomto případě jedná o úpravu stávajícího objektu retenční nádrže, kde dochází k formálnímu upřesnění původního řešení, a tudíž nedochází k takovým změnám, které by vyžadovaly vydání nových stanovisek případně vyjádření správců sítě technické infrastruktury. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavebník podal žádost o umístění stavby dne 11.12.2017 a stavební úřad pak 06.08.2018 oznámil, že byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí. Stavební úřad DÚR již v srpnu 2018 považoval za úplnou, přitom Průvodní zpráva a Souhrnná technická zpráva byly z roku 2015.

Podáním stavebníka ze dne 30.10.2018 byla DÚR změněna, resp. doplněna mj. o tyto nové části:

- Průvodní zpráva ke změně č. 1 a 2 z října 2018
- Souhrnná technická zpráva ke změně č. 1 a 2 z října 2018

Dalším podáním stavebníka ze dne 28.08.2019 byla DÚR změněna, resp. doplněna mj. o tyto nové části:

- Průvodní zpráva ke změně č. 1 a 2 z dubna 2019
- Souhrnná technická zpráva ke změně č. 1 a 2 z dubna 2019
- Výkresy ke Sdruženému výústnímu objektu (součást SO 327) z dubna 2015
- Výkresy k Protihlukové stěně Alexovice – Zahnašovice vpravo 702.2 z prosince 2013

Vzhledem k tomu, že závazná stanoviska dotčených orgánů byla dodána k původní DÚR, kde všechny části byly z roku 2015, nebo starší, nemohou být tato závazná stanoviska použita jako podklad k umístění stavby podle současné DÚR, jejíž podstatné části jsou novější. Stavební úřad nezohlednil, že projednávaná DÚR byla v několika podstatných částech změněna a nevyžádal si k těmto změnám závazná stanoviska dotčených orgánů. Zda došlo ke změně záměru a zda je tato změna přípustná měly hodnotit dotčené orgány a nejen stavební úřad. Odvolatel nesouhlasí ani s tím co stavební úřad uvedl k SO 327. V případě tohoto stavebního objektu nešlo jen o formální upřesnění, jak tvrdí stavební úřad, ale o podstatnou změnu, neboť původně neměly být odpadní vody SO 327 nijak čištěny, až nová Souhrnná technická zpráva z dubna 2019, kterou stavebník dodal 28.08.2019 uvádí, že součástí SO 327 bude výústní objekt, který zajistí čištění vod od ropných látek. Čištění vod od ropných látek je podstatnou změnou a nikoliv formálním upřesněním. K této změně se však žádný dotčený orgán nevyjádřil.

16) Nesprávné vypořádání námítky k části E.3

Ve 3. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal ke změně č. 1, že podle Souhrnné technické zprávy str. 22 bude sdružený výústní objekt zachycovat ropné látky. Odvolatel pochyboval, že tento objekt dokáže

uspokojivě čist vodu od ropných látek. Odlučovače ropných látek jsou výrobky plnící funkci stavby a u tohoto výrobku nejsou uvedeny žádné podrobnější údaje (například název, typ, značka), chybí též doklad E.3 ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb. Dále ve 4. a 26. bodu uváděl, že v dokladové části E absentují doklady podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu vlastností výrobků, které plní funkci stavby, s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technická dokumentace výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby. Tento doklad by měl být doložen k SO 313 a sdruženému výústnímu objektu o nichž DÚR předpokládá, že budou odstraňovat ropné látky. Obdobné námitky pak odvolatel přednesl i ke změně č. 2 a to v bodech 38 a 41 námitek ze dne 25.10.2019, tyto námitky se týkaly stavebních objektů ORL 325, 326 a 328.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 71–72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že v rámci posuzování vycházel z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, která byla zpracována odpovědnou oprávněnou autorizovanou osobou, která odpovídá za správnost a celistvost předloženého záměru. Stavební úřadu tak neschází spekulovat, zda sdružený výústní objekt bude dostatečně zachycovat ropné látky či nikoliv. Vychází tak proto z předložené dokumentace, která je v rámci svého rozsahu dostatečná k posouzení a není tak nutné v rámci změny územního rozhodnutí obsahovat podrobné údaje jako jsou název, typ či značka, které budou specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace. K části námitek týkající se chybějícího dokladu ve spisu prokazující shodu vlastností výrobků, které plní funkci stavby v rámci jednotlivých objektů stavební úřad uvádí, že při posuzování této námítce vycházel z předložené dokumentace (Souhrnná technická zpráva, bod 11), ve které se její zpracovatel zabývá a také odkazuje na Technicko – kvalitativní podmínky Ministerstva dopravy a spojů pro výstavbu pozemních komunikací. Rovněž zde také zpracovatel dokumentace uvádí, že upřesnění bude provedeno v následujícím stupni dokumentace. Stavební úřad k tomu pak jen doplňuje, že konkrétní certifikace výrobků a její prokazování pak bude úkolem zhotovitele v rámci procesu uvádění stavby do jejího užívání. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Stavební úřad ohledně námítce č. 38 odkázal též na vypořádání bodu 9., kde na str. 72 napadeného rozhodnutí uvedl: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předložená doplněná dokumentace obsahuje veškeré potřebné údaje a charakteristiky nutné pro posuzování záměru v rámci územního řízení o změně územního rozhodnutí. Z této dokumentace tak jednoznačně vyplývá, že předmětem stavebního objektu SO 313 je drobná změna polohy tohoto objektu vyvolaná podrobným dopracováním projektové dokumentace. Podrobné údaje jako jsou název, typ, značka či popis provedení tak budou následně specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace, a proto je z hlediska posuzování záměru v územním řízení popis tohoto objektu brán jako dostačující. Rovněž uvedení pochybností, že objekt dokáže uspokojivě čistit vodu, chápe stavební úřad jen jako spekulaci, která nebyla jinak řádně zdůvodněna. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s výše uvedeným vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

16.1) Stavební úřad zamítl námitku týkající se sdruženého výústního objektu přičemž nedisponoval ani závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, které by jej posuzovalo. Dokumentace sdruženého výústního objektu byla do správního spisu založena podáním stavebníka ze dne 28.08.2019 a všechna závazná stanoviska vodoprávního úřadu jsou starší.

16.2) Ani další vodohospodářské objekty nebyly spolehlivě posouzeny vodoprávním úřadem, neboť všechny Průvodní zprávy a Souhrnné technické zprávy byly po prvním dodání dvakrát nahrazeny novými separáty, které už vodoprávní úřad neposuzoval. Poslední změna těchto částí DÚR byla učiněna podáním stavebníka ze dne 28.08.2019.

16.3) Problematika vznesených námitek spadá do ochrany vod, stavební úřad však není orgánem ochrany vod a proto si měl k vypořádání námitek opatřit stanovisko vodoprávního úřadu, což bohužel neučinil.

16.4) Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jakou odpovědnou oprávněnou autorizovanou osobu má

stavební úřad na mysli. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Pokud by se mělo jednat o Ing. Miroslava Meluzína, který jako jediný označil a podepsal DÚR, tak tato osoba sice má oprávnění navrhovat dopravní stavby, nikoliv však vodohospodářské objekty, jako jsou retenční nádrže, výústní objekty, či odlučovače ropných látek. Není tedy pravdou, že DÚR k namítaným vodohospodářským objektům zpracovala oprávněná osoba.

16.5) Odkaz stavebního úřadu na Technicko – kvalitativní podmínky Ministerstva dopravy a spojů je irelevantní. Tyto podmínky nejsou součástí správního spisu a z napadeného rozhodnutí ani není zřejmé, proč by tyto podmínky měly být pro územní řízení podstatné. Jestliže snad tyto podmínky stavebníkovi něco ukládají nad rámec obecných předpisů, nelze jimi argumentovat v napadeném rozhodnutí, neboť se jimi upravují vztahy, a podmínky, které stavební úřad nemůže kontrolovat ani vymáhat. Název ministerstva „Ministerstva dopravy a spojů“ se již 17 let nepoužívá, protože 1.1.2003 nabyl účinnosti zákon č. 517/2002 Sb., kterým byl tento název změněn do současné podoby na „Ministerstvo dopravy“, je tedy zřejmé, že bod 11 Souhrnné technické zprávy nemá pro územní řízení žádný význam. Ani podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., která upravuje obsah a rozsah DÚR žádný bod 11 neexistuje, neboť Souhrnná technická zpráva má mít 8 bodů.

Navíc od 14.08.2017 je účinná Směrnice pro dokumentaci staveb pozemních komunikací http://www.pjpk.cz/data/USR_001_2_11_METODICKE_POKYNY/SDS_PK_2017.pdf která nahradila směrnici, na kterou se odvolává stavebník.

16.6) Tvzení stavebního úřadu o „drobné změně polohy“ SO 313 je pochybné a postrádá oporu v podkladech spisu. Není ani zřejmé, co stavební úřad považuje za drobnou změnu polohy. Ze správního spisu nelze zjistit, jaké byly původní parametry tohoto stavebního objektu (kde byl umístěn, jaké stoky do tohoto odlučovače mají být zaústěny, jak velkou plochu vozovky má obsluhovat, jaké množství vod má být schopen odvádět). Z napadeného rozhodnutí ani jiných podkladů není zřejmé o kolik metrů a kterým směrem se změnila poloha tohoto ORL. Změna polohy odlučovače ropných látek mění délku obsluhovaného úseku vozovky, což má za následek jiné množství dešťových vod svedených do tohoto odlučovače i vedlejších odlučovačů. Od umístění předmětného objektu uplynulo více než 15 let a od té doby se podmínky v území a nároky předpisů a norem na tyto objekty mohly změnit.

16.7) Stavební úřad uvedl, že: „*Podrobné údaje jako jsou název, typ, značka či popis provedení tak budou následně specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace, a proto je z hlediska posuzování záměru v územním řízení popis tohoto objektu brán jako dostačující.*“ Odvolatel namítá, že tato úvaha není přesvědčivá, neboť stavební úřad podmínku tohoto znění neuložil v napadeném rozhodnutí. Pokud by snad tato povinnost měla vyplývat z nějakého právního předpisu, tak jej nspecifikoval.

16.8) Stavební úřad nebyl nestranný, když v rozporu s § 7 odst. 1 správního řádu po stavebníkovi nevyžadoval, aby si plnil své procesní povinnosti vyplývající z bodu E.3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, tzn. doložit „*Doklad podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu vlastností výrobku, který plní funkci stavby, s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technickou dokumentaci výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby.*“ Stejnou povinnost stavebníkovi ukládá i příloha č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, která stanovuje obsah žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Podle 10. bodu v části B této žádosti má stavebník doložit: „*U výrobků, které plní funkci stavby, doklad podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu jeho vlastností s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technickou dokumentaci výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby.*“ Povinnost doložit žádost podle tohoto vzoru vyplývá z § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

17) Nesprávné vypořádání námítky ke kanalizaci

V 5. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 22 se uvádí,

že: „Součástí objektu je i kanalizace DN 250 v délce cca 308 m s 9 kanalizačními šachtami. Výpustí potrubí je navrženo plastové DN 250. Tímto potrubím je voda odvedena do kanalizace obce.“ Ve správním spisu není založeno žádné stanovisko vlastníka této kanalizace, obce Třebětice, vyjadřující souhlas s tím, aby se do obecní kanalizace odváděly vody z projednávané stavby.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „K námitce týkající se nepředložení souhlasu s napojením na kanalizaci stavební úřad uvádí, že je mu z jeho úřední praxe známo, že kanalizace, do které jsou odváděny vody z navržené stavby, byla vybudována organizací Ředitelství silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace (organizace je oprávněna hospodařit se svěřeným majetkem silnic II. a III. třídy ve vlastnictví Zlínského kraje včetně jeho součástí a příslušenství) při rekonstrukci silnice II/432. Vzhledem k tomu, že tato kanalizace nebyla dosud předána jinému vlastníku (ani tedy také Obci Třebětice), zůstává tím pádem nadále ve vlastnictví výše uvedené organizace. V rámci dokladové části pak bylo doloženo i souhlasné vyjádření organizace Ředitelství silnic Zlínského kraje. S ohledem na tyto skutečnosti tak lze konstatovat, že vlastník kanalizace s napojením dešťových vod souhlasí. Rovněž Obec Třebětice toto napojení v rámci řízení nijak nerozporovala a nevznesla k tomuto žádnou námitku. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

17.1) Stavební úřad napadené rozhodnutí opřel o předpoklad, že kanalizace, do které jsou odváděny vody z umístěné stavby je ve vlastnictví Zlínského kraje a nikoliv obce Třebětice. Odvolatel namítá, že tento předpoklad je v rozporu s textem DÚR a navíc je nedoložený. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož postrádá oporu v podkladech spisu a také je zmatečné, protože popírá DÚR, jenž stavební úřad považuje za správnou.

17.2) Stavební úřad se při vypořádání námítky odvolává na souhlasné vyjádření organizace Ředitelství silnic Zlínského kraje, neuvádí však o jaký souhlas se jedná, kdy byl vydán a pod jakým číslem jednacím. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Pokud by se mělo jednat o vyjádření této organizace ze dne 23.03.2017, č.j. ŘSZKKM02387/17-226, založené ve správním spisu, tak odvolatel namítá, že v tomto souhlasu se o vlastnictví kanalizace nic neuvádí.

17.3) I pokud by Zlínský kraj skutečně vlastnil kanalizaci, do níž chce stavebník odvádět odpadní vodu ze stavby, stejně by to nebylo podstatné, neboť i tato dílčí část potrubí nakonec ústí do kanalizace, kterou vlastní obec Třebětice. Vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje proto není jako stanovisko vlastníka dostatečné, neboť vlastníkem kanalizace je (především) obec Třebětice.

17.4) Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje, ani územní plán obce Třebětice s navrženým řešením nepočítají. Navržené řešení je také v rozporu s platným povolením k vypouštění odpadních vod z této obecní kanalizace ze dne 17.04.2015, č.j. HOL-24992/2014/ŽP/Ve, jímž je stanoveno množství odpadních vod, které je dovoleno vypouštět a kanalizačním řádem, který byl schválen rozhodnutím ze dne 24.03.2016, č.j. HOL-27697/2015/Ve.

18) Nesprávné vypořádání námítky k Průvodní zprávě

V 6. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel rozporoval obsah Průvodní zprávy. Konkrétně uváděl, že v části „A.3 Údaje o území“ pod písmenem a) je pojednání o rozsahu řešeného území. K dotčeným stavebním objektům se uvádí, že změny spočívají v upřesnění polohy objektů, vyplývající z podrobnějšího rozpracování projektové dokumentace a že objektem, který byl nově doplněn je SO 124. Proti tomu odvolatel namítal, že počet nových objektů je podstatně vyšší, kromě SO 124 jsou jimi dále také: SO 169.3, SO 169.6, SO 327 a SO 433.1. Ani tento počet však není konečný, protože nový stavební objekt SO 327 fakticky obsahuje tři funkčně odlišné stavební objekty, které by měly být zpracovány samostatně, jde o: a) retenční nádrž, b) sdružený výustní objekt s funkcí ORL a c) kanalizaci DN 250 v délce 309 m s 9 kanalizačními šachtami.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. K této námitce stavební úřad ještě uvádí, že u všech objektů tak došlo pouze k upřesnění jejich rozsahu. Z tohoto tedy vyplývá, že popis v Původní zprávě je tak dostatečný co do obsahu i rozsahu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

18.1) Tvrzení stavebního úřadu o tom, že „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná*“ je irelevantní a nelogické, neboť po podání předmětné námítky dne 25.10.2019 již DÚR nebyla opravována a pokud by snad byla opravována, pak o tom stavební úřad účastníky neinformoval.

18.2) Tvrzení stavebního úřadu, že u všech objektů došlo pouze k upřesnění jejich rozsahu je nepravdivé, neboť v popisu stavebních objektů na str. 4–18 napadeného rozhodnutí stavební úřad přiznal, že doplněnými objekty jsou 169.6, 327 a 433.1. Ve skutečnosti je jich ale víc, neboť 328 a 433.2 nemají pravomocné územní rozhodnutí a jsou také nové a další nové objekty byly zamaskovány tím, že je autor DÚR formálně učinil součástí jiných stavebních objektů, to je příklad nové kanalizace, která je součástí SO 327, či sdruženého výústního objektu s funkcí ORL, který je také součástí SO 327, dále též nové kanalizace 189.301, která je součástí SO 189.

18.3) Stavební úřad do správního spisu nezaložil původní územní rozhodnutí a původní DÚR, ačkoliv odvolatel jejich absenci vytykal již v prvním bodě svého podání ze dne 5.9.2018 a tak není přezkoumatelné, jaký charakter mají změny odsouhlasené napadeným rozhodnutím, zda jde o stavební objekty nové, či upravené a jak se liší od původní stavby.

19) Nesprávné vypořádání námítky k SO 102 a kanalizaci

V 7. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal že v Souhrnné technické zprávě na str. 14 se ke stavebnímu objektu „SO 102 MÚK Třebětice“ uvádí, že: „*Předmětem Změny 1 DÚR je část rampy TRE_3 od km 0,250 po napojení na okružní křižovatku*“. Tato úvaha je zavádějící, protože podle DSP, která je podkladem pro stavební povolení u Ministerstva dopravy, mají být do nové retenční nádrže odváděny vody ze stavebního objektu 102 MÚK Třebětice (viz příloha č. 1, Technická zpráva tohoto objektu, fotografie IMG_0959.JPG), konkrétně vody z větví TRE_2 a TRE_3. Navíc dle našeho názoru jsou do nové kanalizace DN 250 odváděny vody také z větve TRE_1 (např. uliční vpusti V350–V355 na spojovací rampě Hulín - Třebětice). Předmětem Změny 1 by proto kromě TRE_3 měly být i větve TRE_2 a TRE_1.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny je pouze část rampy TRE_3, tak jak je uvedeno v předložené Souhrnné technické zprávě u objektu SO 102 MÚK Třebětice. Stavebnímu úřadu tak nepřísluší spekulovat o tom, zda by měly být předmětem změny měly být i větve TRE_2 a TRE_1, ale vychází z předložené žádosti a dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, jelikož stavební úřad jen zopakoval tezi stavebníka, aniž by se zamyslel nad obsahem námítky. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Odvolatel trvá na tom, že SO 327 nemá územní rozhodnutí a tudíž je nový. Pokud je nový a budou do něj zaústěny vody z části větve TRE_1 (např. uliční vpusti V350–V355 na spojovací rampě Hulín – Třebětice), pak je předmětem změny územního rozhodnutí i větve TRE_1. Stavební úřad neobjasní kam budou zaústěny uliční vpusti V350–V355 na spojovací rampě Hulín – Třebětice. Jestliže snad nejde o změnu TRE_1, pak jde jistě o změnu původní kanalizace, která nemohla být zaústěna do neexistujícího objektu. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného

zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

20) Nesprávné vypořádání námítky ke koncepci odvodnění v Průvodní zprávě

V 8. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel rozporoval obsah Průvodní zprávy, konkrétně: v Průvodní zprávě v části „A.3 Údaje o území“ pod písmenem d) „údaje o odtokových poměrech“ se mj. uvádí, že: „Koncepce odvodnění stavby počítá s odděleným odváděním povrchové vody z terénu a zvláště s odváděním vody z povrchu vozovky přes odlučovače lehkých kapalin a k nim příslušné retenční nádrže“. Toto tvrzení je nepravdivé, neboť: Součástí SO 327 je nová kanalizace DN 250, na kterou je přímo napojeno odvodnění části SO 102 a dále části SO 112. Tyto vody z povrchů vozovek nejsou nijak čištěny od ropných látek, ani zadržovány, neboť neprocházejí žádným ORL, ani sdruženým výustním objektem, ani retenční nádrží. Podíl těchto nečištěných (a nezadržovaných) vod na SO 102 dokládáme částí DSP, která je projednávána u Ministerstva dopravy, konkrétně jde o zakres kanalizace SO 301.2 (viz příloha č. 2, fotografie IMG_1465.JPG, IMG_1466.JPG a IMG_1467.JPG), kde ze situační mapy 1:1000 vyplývá, že do kanalizace DN 250 ústí voda z následujících ze 6 uličních vpustí SO 102: V350–V355 (spojovací rampa Hulín - Třebětice) a dále do této kanalizace ústí další voda z části TRE_1 (spojovací rampa Fryšták - Třebětice). Podíl nečištěných a nezadržovaných vod na SO 112 dokládáme částí DSP, která byla podkladem pro závazné stanovisko EIA, konkrétně jde o situaci SO 112 (viz příloha č. 3, soubor 112_2 Situace.pdf), kde je zřejmé, že po obou stranách nové silnice II/492 jsou vedeny příkopy, jižní příkop je sveden do kanalizace DN 250 v celé délce a severní příkop z cca 40% délky (západní část). Množství nečištěných vod zaústěných přímo do DN 250 dále zvyšují 3 kanalizační vpusti V360–V362 uvedené v Souhrnné technické zprávě na str. 22. Odlučování ropných látek sdruženým výustním objektem pokládáme za nedoložené a velmi sporné, což jsme odůvodnili výše. Co se týče odlučovače ropných látek SO 313, tak tento neústí do žádné retenční nádrže, ani neplní retenční funkci ve vztahu ke srážkovým vodám, na to je jeho kapacita nedostatečná, ostatně k tomu ani ORL nejsou určeny. Je třeba rozlišovat mezi havárií, když vyteče nádrž auta, nebo cisterna (množství kapaliny do 30 m³) a srážkovou činností, kdy během přeháňky, nebo bouřky dopadne na povrch silnice odvodňované do ORL množství vody o objemu stovek m³.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „K námítce stavební úřad uvádí jen tolik, že předmětem záměru jsou vyjmenované stavební objekty, mezi nimiž patří i objekt SO 327 do kterého je odvodněna i převážná část objektu SO 112. Stavební úřad tak vycházel a posuzoval předložené řešení, ke kterému je vyjadřovaly i příslušné dotčené orgány chránící zájmy ochrany vod a další orgány dotčené příslušným záměrem. Všechny tyto orgány pak vydaly k předloženému záměru kladná stanoviska. Stavebnímu úřadu tak nepřísluší spekulovat o tom, zda je odvádění dešťových vod řešené předloženou změnou územního rozhodnutí sporné či nikoliv, ale při posuzování tohoto záměru vycházel z jemu známých a předložených podkladů a dokladů, které navržené řešení respektuje a je s nimi v souladu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a považuje jej za nepřezkoumatelné. Stavební úřad se námítkou věcně nezabýval, což odůvodnil floskulemi, které se mívají s podstatou věci. Stavební úřad zamítl námítku týkající se ochrany vod, aniž by si k tomu opatřil stanovisko vodoprávního úřadu, do jehož kompetence ochrana vod spadá. Stavební úřad neměl k dispozici ani závazné stanovisko vodoprávního úřadu k aktuální Průvodní zprávě z dubna 2019 (založené do spisu dne 28.08.2019), neboť všechna závazná stanoviska vodoprávního úřadu byla vyhotovena dříve, k jiným průvodním zprávám, které dnes nejsou aktuální.

21) Nesprávné vypořádání námítky k SO 313

V 9. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel uvedl, že DÚR chybí podrobnější informace o odlučovači ropných látek SO 313. Z DÚR není zřejmé jaké stoky do tohoto odlučovače mají být zaústěny, jak velkou plochu vozovky má obsluhovat, jaké množství vod má být schopen odvádět a dále nejsou uvedeny žádné podrobnější údaje o tomto výrobku (například název, typ, značka, popis provedení). Odvolatel vznesl pochybnost, že tento objekt dokáže uspokojivě čistit vodu od ropných látek.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předložená doplňková dokumentace obsahuje veškeré potřebné údaje a charakteristiky nutné pro posuzování záměru v rámci územního řízení o změně územního rozhodnutí. Z této dokumentace tak jednoznačně vyplývá, že předmětem stavebního objektu SO 313 je drobná změna polohy tohoto objektu vyvolaná podrobným dopracováním projektové dokumentace. Podrobné údaje jako jsou název, typ, značka či popis provedení tak budou následně specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace, a proto je z hlediska posuzování záměru v územním řízení popis tohoto objektu brán jako dostačující. Rovněž uvedení pochybností, že objekt dokáže uspokojivě čistit vodu, chápe stavební úřad jen jako spekulaci, která nebyla jinak řádně zdůvodněna. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

21.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Tvrzení stavebního úřadu o „drobné změně polohy“ SO 313 je pochybné a postrádá oporu v podkladech spisu. Není ani zřejmé, co stavební úřad považuje za drobnou změnu polohy. Ze správního spisu nelze zjistit, jaké byly původní parametry tohoto stavebního objektu (kde byl umístěn, jaké stoky do tohoto odlučovače mají být zaústěny, jak velkou plochu vozovky má obsluhovat, jaké množství vod má být schopen odvádět). Z napadeného rozhodnutí ani jiných podkladů není zřejmé o kolik metrů a kterým směrem se změnila poloha tohoto ORL. Změna polohy odlučovače ropných látek mění délku obsluhovaného úseku vozovky, což má za následek jiné množství dešťových vod svedených do tohoto odlučovače i vedlejších odlučovačů. Od umístění předmětného objektu uplynulo více než 15 let a od té doby se podmínky v území a nároky předpisů a norem na tyto objekty mohly změnit.

21.2) Stavební úřad uvedl, že: „*Podrobné údaje jako jsou název, typ, značka či popis provedení tak budou následně specifikovány v následujícím stupni projektové dokumentace, a proto je z hlediska posuzování záměru v územním řízení popis tohoto objektu brán jako dostačující.*“ Odvolatel namítá, že tato úvaha není přesvědčivá, neboť stavební úřad podmínku tohoto znění neuložil v napadeném rozhodnutí. Pokud by snad tato povinnost měla vyplývat z nějakého právního předpisu, tak jej nespecifikoval.

21.3) Stavební úřad opřel napadené rozhodnutí o DÚR, vypracovanou Ing. Miroslavem Meluzínem, tato osoba však nemá oprávnění navrhovat vodohospodářské objekty a tedy ani předmětný ORL.

21.4) Stavební úřad nebyl nestranný, když v rozporu s § 7 odst. 1 správního řádu po stavebníkovi nevyžadoval, aby doložil podrobné informace o stavebním objektu dle bodu E.3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, tzn. doložit „*Doklad podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu vlastností výrobku, který plní funkci stavby, s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technickou dokumentaci výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby.*“ Stejnou povinnost stavebníkovi ukládá i příloha č. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, která stanovuje obsah žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Podle 10. bodu v části B této žádosti má stavebník doložit: „*U výrobků, které plní funkci stavby, doklad podle zvláštního právního předpisu prokazující shodu jeho vlastností s požadavky na stavby podle § 156 stavebního zákona nebo technickou dokumentaci výrobce nebo dovozce, popřípadě další doklad, z něhož je možné ověřit dodržení požadavků na stavby.*“ Povinnost doložit žádost podle tohoto vzoru vyplývá z § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

22) Nesprávné vypořádání námitek k části B.6 Souhrnné technické zprávy (absence odlučovačů)

V 10. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.6 Popis vlivů na životní prostředí“ v podkapitole „voda“ autor DÚR uvádí: „*Z hlediska zachycení úkapů z vozidel jsou na všech místech, kde je odváděna voda z vozovky rychlostní silnice R 49 a přeložky silnice II/432 do přirozených recipientů, navrženy odlučovače ropných látek.*“ Toto tvrzení je nepravdivé, neboť: Součástí SO 327 je nová kanalizace DN 250, na kterou je přímo napojeno odvodnění části SO 102 a dále části SO 112. Tyto vody z povrchů vozovek nejsou nijak čistěny od ropných látek, neboť neprocházejí žádným ORL, ani sruženým výustním objektem. Podíl těchto nečištěných vod na SO 102 dokládáme částí DSP, která je

projednávána u Ministerstva dopravy, konkrétně jde zakres kanalizace SO 301.2 (viz příloha č. 2, fotografie IMG_1465.JPG, IMG_1466.JPG a IMG_1467.JPG), kde ze situační mapy 1:1000 vyplývá, že do kanalizace DN 250 ústí voda z následujících ze 6 uličních vpustí SO 102: V350–V355 (spojovací rampa Hulín - Třebětice) a dále do této kanalizace ústí další voda z části TRE_1 (spojovací rampa Fryšták - Třebětice). Podíl nečištěných a nezadržovaných vod na SO 112 dokládáme částí DSP, která byla podkladem pro závazné stanovisko EIA, konkrétně jde o situaci SO 112 (viz příloha č. 3, soubor 112_2 Situace.pdf), kde je zřejmé, že po obou stranách nové silnice II/492 jsou vedeny příkopy, jižní příkop je sveden do kanalizace DN 250 v celé délce a severní příkop z cca 40% délky (západní část). Množství nečištěných vod zaústěných přímo do DN 250 dále zvyšují 3 kanalizační vpusti V360–V362 uvedené v Souhrnné technické zprávě na str. 22.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Posouzením této námítky se stavební úřad ve své podstatě zabýval již v bodě Ad 8). Vzhledem k tomu, že podstata této námítky je podobná jako v tomto již posuzovaném bodě, nebude se stavební úřad více touto námitkou více zabývat a odkazuje se tímto na závěry bodu Ad 4). Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

22.1) Odvolatel toto vypořádání považuje za zmatečné, jelikož není zřejmé, zda stavební úřad odkazuje na předchozí bod č. 8 nebo bod č. 4. Napadené rozhodnutí je proto nepřekoumatelné.

22.2) Pokud by stavební úřad chtěl námitku č. 10 vypořádat úvahou k bodu 8, jenž zní následovně:

„K námitce stavební úřad uvádí jen tolik, že předmětem záměru jsou vyjmenované stavební objekty, mezi nimiž patří i objekt SO 327 do kterého je odvodněna i převážná část objektu SO 112. Stavební úřad tak vycházel a posuzoval předložené řešení, ke kterému je vyjadřovaly i příslušné dotčené orgány chránící zájmy ochrany vod a další orgány dotčené příslušným záměrem. Všechny tyto orgány pak vydaly k předloženému záměru kladná stanoviska. Stavebnímu úřadu tak nepřísluší spekulovat o tom, zda je odvádění dešťových vod řešené předloženou změnou územního rozhodnutí sporné či nikoliv, ale při posuzování tohoto záměru vycházel z jemu známých a předložených podkladů a dokladů, které navržené řešení respektuje a je s nimi v souladu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel vytýká, že tato úvaha stavebního úřadu se míjí s podstatou námítky č. 10 a napadené rozhodnutí je proto nepřekoumatelné. Stavební úřad se námitkou č. 10 věcně nezabýval, neopatřil si k námitce ani stanovisko vodoprávního úřadu, do jehož kompetence ochrana vod spadá. Stavební úřad neměl k dispozici ani závazné stanovisko vodoprávního úřadu k aktuální Souhrnné technické zprávě z dubna 2019 (založené do spisu dne 28.08.2019), neboť všechna závazná stanoviska vodoprávního úřadu byla vyhotovena dříve, k jiným Souhrnným technickým zprávám, které dnes nejsou aktuální.

22.3) Pokud by stavební úřad chtěl námitku č. 10 vypořádat úvahou k bodu 4, tak tento bod stavební úřad vypořádal odkazem na bod 3. Problematika bodu 3 se týkala sdruženého výústního objektu, což je téma dosti vzdálené, neboť námitka č. 10 se týkala vod, které sdruženým výústním objektem neprocházejí a proto nemohou být ani hypoteticky čištěné.

23) Nesprávné vypořádání námitek k SO 102

V 11. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 14 se ke stavebnímu objektu „SO 102 MÚK Třebětice“ uvádí následující komentář „*Předmětem změny I DÚR je část rampy TRE_3 od km 0,250 po napojení na okružní křižovatku.*“ Tento popis změn SO 102 MÚK Třebětice je neúplný, neboť nová kanalizace DN 250, která je administrativně součástí nového SO 327, umožňuje a mění také odvádění vod této MÚK, konkrétně z větví TRE_1, TRE_2 a TRE_3. Bez kanalizace DN 250 by prostě tyto tři větve MÚK nebyly odvodněny.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 72 až 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Posouzením této námítky se stavební úřad ve své podstatě zabýval již v bodě Ad 7). Vzhledem k tomu, že podstata této námítky je podobná jako v tomto již posuzovaném bodě, nebude se stavební úřad více touto námitkou více*

zabývat a odkazuje se tímto na závěry bodu Ad 4). Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

23.1) Odvolatel toto vypořádání považuje za zmatečné, jelikož není zřejmé, zda stavební úřad odkazuje na předchozí bod č. 7 nebo bod č. 4. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

23.2) Pokud by stavební úřad chtěl námitku č. 11 vypořádat úvahou k bodu 7, jenž zní následovně:

„K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny je pouze část rampy TRE_3, tak jak je uvedeno v předložené Souhrnné technické zprávě u objektu SO 102 MÚK Třebětice. Stavebnímu úřadu tak nepřísluší spekulovat o tom, zda by měly být předmětem změny měly být i větve TRE_2 a TRE_1, ale vychází z předložené žádosti a dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, jelikož stavební úřad jen opakoval tvrzení stavebníka, aniž by se zamyslel nad obsahem námítky. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Odvolatel trvá na tom, že kanalizace DN 250 dosud neměla územní rozhodnutí a je tedy novým objektem. Do této nové kanalizace má být odváděna voda z větví TRE_1, TRE_2 a TRE_3. Proto napadené rozhodnutí mění tyto tři větve a nikoliv jen větev TRE_3. Stavební úřad námitku zamítl, ale nevysvětlil kam jinam by měly být vody z větví TRE_1 a TRE_2 odváděny. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

23.3) Pokud by stavební úřad chtěl námitku č. 11 vypořádat úvahou k bodu 4, tak tento bod stavební úřad vypořádal odkazem na bod 3. Problematika bodu 3 se týkala sdruženého výústního objektu, což je téma dosti vzdálené, neboť námitka č. 11 se týkala MÚK 102.

24) Nesprávné vypořádání námítek k SO 433.1

V 12. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 22 se ke stavebnímu objektu „SO 433.1 Napájení DIS – SOS / RM 3.1 v km 5,381 Trafo obec Alexovice“ uvádí, že celková délka přípojky se předpokládá 1000 m. V situaci tohoto objektu je vyznačena červená čára mezi Alexovicemi a dálnicí D49 o délce v terénu cca 200 m. Tento objekt je označen popisem: „Trasa kabelu ve svalu bude vyznačena zatravňovací tvárnici.“ DÚR neobsahuje žádnou srozumitelnou situaci, která by tento stavební objekt o délce 1000 m zobrazovala. Dále v DÚR absentují příčné a podélné řezy tohoto objektu. Z DÚR není zřejmé, které části tohoto stavebního objektu mají být nadzemní a které podzemní.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „K námitce stavební úřad uvádí, že při posuzování tohoto objektu vycházel z předložené dokumentace, v tomto případě tedy z výkresové části, kde je předmětná trasa přívodu elektrické energie pro napájení DIS – SOS zaznačena a rovněž je zde i kabel označen souřadnicemi lomových bodů. Tímto označením je tak trasa kabelu přívodu elektrické energie jednoznačně specifikována a není tak pochyb o jejím umístění. Popis v textové části, a to „celková délka přípojky 1000 m“ je tak zřejmě administrativní chybou v popise tohoto objektu. Ostatní popis objektu je tak naprosto dostatečný a konkrétní pro posouzení stavebního úřadu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

24.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Podle části D.2 a D.3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. je povinností stavebníka doložit Charakteristické řezy (včetně řezů dokumentujících návaznost na stávající zástavbu zejména s ohledem na hloubku založení navrhované stavby a staveb stávajících) a dále doložit Základní pohledy (včetně pohledů dokumentujících začlenění stavby do stávající zástavby nebo krajiny). Stavebník však tyto povinné části DÚR nedodal a dokumentace proto není kompletní.

24.2) Stavební úřad se nevypořádal s namítanou absencí řezů tohoto objektu a dále se nevypořádal s

namítanou nejasností ohledně toho, které části stavby jsou nadzemní a které podzemní. Stavební úřad v napadeném rozhodnutí neobjasnil, z jakého důvodu považuje srozumitelný údaj o délce stavby 1000 metrů za chybný a těžko srozumitelné číselné údaje o lomových bodech za kompletní a správné.

24.3) Nejde o pouhé administrativní pochybení, neboť SO 433.1 má být realizován mimo těleso dálnice, na pozemcích, kde stavba 4901 dříve nebyla umístěna. Tato lokalita u Alexovic je v hlavní oblasti výskytu křečka polního a stavebník nedisponuje výjimkou podle § 56 ZOPK pro umístění stavby na těchto pozemcích.

24.4) Stavební úřad zcela pominul fakt, že jediný autor DÚR, kterým je Ing. Miroslav Meluzín není oprávněn navrhovat stavby elektro.

24.5) Z výše uvedených důvodů odvolateli tedy nezbyvá než konstatovat, že vypořádání námítky je nepřezkoumatelné a že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

25) Nesprávné vypořádání námítky k SO 124

Ve 13. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 18 se ke stavebnímu objektu „SO 124 Chodník Alexovice“ uvádí odkaz na detailní složení konstrukce, kde má být v příloze č. 4 vzorový příčný řez. Příloha č. 4 a také příčný řez tohoto objektu v DÚR však chybí.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny, a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Rozsah a obsah předložené dokumentace je s ohledem na charakter stavby dostatečný pro její posouzení stavebním úřadem. Předložená dokumentace rovněž obsahuje jak vzorové příčné řezy, tak i detailní složení konstrukce chodníku. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a považuje jej za nepřezkoumatelné. Odvolatel předmětnou námítku podal na základě veřejné vyhlášky stavebního úřadu ze dne 24.09.2019, č.j. HOL-26204/2019/SÚ/RS, v níž stavební úřad oznámil, že „*byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí*“. Po tomto datu již DÚR nebyla opravována ani doplňována, byly doplňovány jen stanoviska (konkrétně stanovisko Povodí Moravy, s.p. a stanovisko společnosti Vodovody a kanalizace Kroměříž, a.s.), viz str. 26 napadeného rozhodnutí. Podobně ani soupis všech součástí spisu neobsahuje záznam o doplnění vzorového příčného řezu k SO 124, či DÚR po datu 24.09.2019. Úvaha stavebního úřadu o údajném doplnění DÚR je proto nelogická a postrádá oporu v podkladech spisu i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je na str. 24–27 popsán průběh řízení, bez jakékoliv zmínky o doplnění chybějícího řezu k SO 124, či DÚR po veřejné vyhlášce ze dne 24.9.2019. Stavební úřad ostatně ani neobjasnil, kdy a kým měl být chybějící řez vzorový doplněn. Vzorový příčný řez proto chybí, či minimálně absentoval v době kdy odvolatel mohl vznášet námítky. Odvolateli tedy nezbyvá než konstatovat, že vypořádání námítky je nepřezkoumatelné a že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel. Odvolatel byl zkrácen na svém právu seznámit se s povinnými podklady a informovaně se k nim vyjádřit. Pro případ, že by snad chybějící příčný řez byl dodatečně doplněn do správního spisu, odvolatel namítá, že stavební úřad mu doplnění tohoto podkladu pro rozhodnutí řádně neoznámil podle § 36 odst. 3 správního řádu a neumožnil mu vznášet námítky proti jeho obsahu.

26) Nesprávné vypořádání námítky k Průvodní zprávě

Ve 14. a 27. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Průvodní zprávě v části „A.3 Údaje o území“ pod písmenem f) „*údaje o splnění obecných požadavků na využití území*“ se uvádí, že projektová

dokumentace je zpracována v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb. Jde pouze o obecné konstatování, které nic neříká, neboť pokud by stavba nebyla v souladu s výše uvedenou vyhláškou, tak by ani nemohla být umístěna. V této kapitole DÚR mělo být popsáno, jak se stavebník vypořádal požadavky jmenované vyhlášky. To znamená objasnit: Jak je na vymezeném stavebním pozemku zajištěno, že stavba nezhorsí kvalitu prostředí a hodnotu území ve smyslu ust. § 20 odst. 1 této vyhlášky. Jak je na vymezeném stavebním pozemku zajištěno umístění odstavných a parkovacích stání, nakládání s odpady a odpadními vodami, vsakování nebo odvádění srážkových vod v souladu s ust. § 20 odst. 5 této vyhlášky. Obsah této kapitoly DÚR je proto nedostatečný.

Stavební úřad tyto námitky zamítl na str. 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „*Posouzením této námitky se stavební úřad zabýval již v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.6, 3.14). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. Dále pak stavební úřad při posuzování této námitky vycházel z předložených dokladů a podkladů, kdy jedním z nich je i závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 (opravné usnesení usnesení bylo vydáno dne 30.11.2016 pod č.j. 83639/ENV/16) a následné stanovisko ze dne 5.9.2018 pod č.j. MZO/2018/710/2568. Z těchto stanovisek následně vyplývá, že předložený záměr změn nemá významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Na základě všech těchto skutečností pak stavební úřad konstatuje, že byly předloženy veškeré podklady a doklady, na základě kterých bylo možné předložený záměr posoudit i z hledisek vlivů na životní prostředí a rovněž i provést kontrolu splnění obecných požadavků na využití území, tak jak ukládá vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

26.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť se mýlí s podstatou námitky. Podstatou námitky byla absence povinných údajů v oddílu A.3 písmene f) Průvodní zprávy. Stavební úřad se však k absenci těchto údajů nevyjádřil.

26.2) Skutečnost, že stavebník doložil kladná závazná stanoviska není omluvou pro nezpracování DÚR. Stejně tak citovaná fráze že „*předložený záměr změn nemá významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví*“ je v daném kontextu nesmyslná, neboť jede o stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru, tzn. jde o názor dotčeného orgánu na rozdíl mezi DSP z roku 2016 a DÚR z 2018.

26.3) Odkaz na vypořádání námitek Egerie, z.s. ze dne 5.9.2018 je irelevantní. Tyto námitky byly vzneseny k jiné verzi DÚR (první Průvodní zpráva z roku 2015), která v době podání předmětné námitky dne 25.10.2019 již byla obsolentní, neboť aktuální Průvodní zpráva byla vyhotovena v dubnu 2019 a do spisu založena dne 28.08.2019.

26.4) Odvolatel z výše uvedených důvodů namítá, že vypořádání námitky je nepřezkoumatelné a předložená DÚR nekompletní. Stavební úřad po stavebníkovi nevyžadoval plnění jeho procesních povinností, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. V důsledku uvedeného postupu se odvolatel nemohl seznámit s kompletní DÚR a vznášet námitky v plné šíři.

27) Nesprávné vypořádání námitky k údajům o splnění požadavků dotčených orgánů

V 15. a 28. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Průvodní zprávě v části „A.3 Údaje o území“ pod písmenem g) „údaje o splnění požadavků dotčených orgánů“ se uvádí, že požadavky dotčených orgánů jsou ve změně 1 DÚR zapracovány. Jde pouze o obecné konstatování, které nic neříká, o tom, jaké byly požadavky dotčených orgánů a jak jsou v DÚR konkrétně splněny. Obsah této kapitoly DÚR je proto nedostatečný.

Stavební úřad k této námitce na str. 73 napadeného rozhodnutí uvedl, že jejím posouzením se zabýval v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 pod bodem 3.7. a na str. 62 napadeného rozhodnutí pak k

námítce 3.7 uvedl, že: „*Požadavky dotčených orgánů a jejich zapracování a splnění bylo žadatelem doplněno dne 30.10.2018 a je součástí dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť jeho námítka byla podána k naposledy dodané Průvodní zprávě z dubna 2019, která byla do správního spisu založena 28.08.2019. Tato Průvodní zpráva neobsahuje přílohu, ani na přílohu v předmětné pasáži neodkazuje, proto odvolatel nerozumí tomu, proč stavební úřad odkazuje na přílohu ze dne 30.10.2018, která je starší než samotná Průvodní zpráva. Odvolatel prohledával fotokopie spisu a zjistil, že jde o separátní dokument o rozsahu 14 stran. Tento dokument není nikým podepsán, ani označen otiskem razítka autorizované osoby, z těchto důvodů nemůže být za součást DÚR považován. Podle § 13 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě: „*Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.*“ Stavební úřad po stavebníkovi nevyžadoval plnění jeho procesních povinností, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. V důsledku uvedeného postupu se odvolatel nemohl seznámit s kompletní DÚR a vznášet námítky v plné šíři. Pokud by snad příloha na kterou stavební úřad odkazuje i přes své vady byla považována za součást DÚR, pak odvolatel namítá, že DÚR je nepřehledná, neboť její části jsou roztroušeny ve správním spisu, kde jsou uloženy chronologicky, v důsledku čehož části, které k sobě patří, vedle sebe nejsou uloženy.

28) Nesprávné vypořádání námítky k údajům o splnění požadavků dotčených orgánů

V 16. a 9. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Průvodní zprávě v části „A.4 Údaje o stavbě“ pod písmenem f) „údaje o splnění požadavků dotčených orgánů a požadavků vyplývajících z jiných právních předpisů“ se uvádí, že „*Požadavky z ÚR jsou v dokumentaci změny I respektovány a plněny. Souborný přehled připomínek i jejich plnění je v Seznamu dokladů s komentářem / přílohy I Průvodní zprávy.*“ Z tohoto textu není zřejmé, jak jsou požadavky dotčených orgánů konkrétně plněny a dále není zřejmé, jak jsou plněny požadavky vyplývajících z jiných právních předpisů. Průvodní zpráva neobsahuje žádnou přílohu. Obsah této kapitoly DÚR je proto nedostatečný.

Stavební úřad k této námítce na str. 73 napadeného rozhodnutí uvedl, že jejím posouzením se zabýval v námítce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 pod bodem 3.10. a na str. 62 napadeného rozhodnutí pak k námítce 3.10 uvedl, že: „*Požadavky dotčených orgánů a jejich zapracování a splnění bylo žadatelem doplněno dne 30.10.2018 a je součástí dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť jeho námítka byla podána k naposledy dodané Průvodní zprávě z dubna 2019, která byla do správního spisu založena 28.08.2019. Tato Průvodní zpráva neobsahuje přílohu, proto odvolatel nerozumí tomu, proč stavební úřad odkazuje na přílohu ze dne 30.10.2018, která je starší než samotná Průvodní zpráva. Odvolatel prohledával fotokopie spisu a zjistil, že jde o separátní dokument o rozsahu 14 stran. Tento dokument není nikým podepsán, ani označen otiskem razítka autorizované osoby, z těchto důvodů nemůže být za součást DÚR považován. Podle § 13 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě: „*Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací své autorizace.*“ Stavební úřad po stavebníkovi nevyžadoval plnění jeho procesních povinností, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. V důsledku uvedeného postupu se odvolatel nemohl seznámit s kompletní DÚR a vznášet námítky

v plné šíři. Pokud by snad příloha na kterou stavební úřad odkazuje i přes své vady byla považována za součást DÚR, pak odvolatel namítá, že DÚR je nepřehledná, neboť její části jsou roztroušeny ve správním spisu, kde jsou uloženy chronologicky, v důsledku čehož části, které k sobě patří, vedle sebe nejsou uloženy.

29) Nesprávné vypořádání námítky k dopravní prognóze

V 17. a 31. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.2 Celkový popis stavby“ podkapitole „2.1 Účel užívání stavby, základní kapacity funkčních jednotek“ zpracovatel DÚR uvádí: „Dopravní prognózy vycházejí z určitých předpokladů přerozdělení dopravních zátěží mezi I/49, R 69 a R 49, základní hodnota dopravních zátěží vychází z posledního celorepublikového dopravního sčítání v roce 2010. Z těchto dokumentů vyplývají následující dopravní zátěže v předmětném úseku rychlostní silnice R 49...“ Poslední celostátní sčítání dopravy však proběhlo v roce 2016 a nikoliv v roce 2010, tudíž současné odhady dopravní zátěže jsou jiné.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „K námitce stavební úřad uvádí, že ačkoliv zpracovatel v dokumentaci uvádí, že v rámci svého návrhu vycházel z dopravního sčítání z roku 2010, tak jsou předpokládané dopravní zátěže řešené komunikace R49 a i silnice II/432 navrženy s dostatečnou kapacitní rezervou. Stavební úřad rovněž k námitce uvádí, že hlavním předmětem změny územního rozhodnutí jsou úpravy některých objektů a nikoliv změna koncepce řešené celkové stavby R49. Rovněž účelem stavby je dle zpracovatele dokumentace pro změnu územního rozhodnutí i zlepšení životních podmínek v dotčených obcích vymístěním tranzitní dopravy ze zastavěného území a zvýšení bezpečnosti dopravy na rekonstruované silniční síti. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel se s tímto vypořádáním neztotožňuje. Úvaha stavebního úřadu o dostatečné kapacitní rezervě je nedoložená, není zřejmé odkud stavební úřad informace o této rezervě čerpá a jak je tato rezerva velká. Záměr přivádí novou tranzitní dopravu do severovýchodní části Zlína, kde životní prostředí obyvatel nepochybně zhorší. Smyslem změny územního rozhodnutí je dosáhnout rozestavění dálnice a nakonec i jejího zprovoznění, neboť stavba 4901 by bez této změny nemohla být povolena. Stavba 4901 nemůže bez dokončení navazující stavby 4902.1 správně fungovat, stavebník přitom odmítá do záměru zapracovat podmínku č. 14 závazného stanoviska EIA k ochraně obyvatel, ukládající dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy. Zastaralé informace o intenzitách dopravy se přenáší do dopravních a environmentálních prognóz, které v důsledku toho ztrácí vypovídací hodnotu. Stavební úřad nezjistil věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

30) Nesprávné vypořádání námítky k lapačům splavenin

V 18. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 15 se k „SO 112 Přeložka silnice II/432 Třebětice“ uvádí následující popis: „Levostranný příkop v km 0,150–0,400 a pravostranný příkop jsou zaústěny přes lapače splavenin LS1 a LS2 do silniční dešťové kanalizace...“ V situačních výkresech k tomuto objektu lapače splavenin nejsou zakresleny a chybí též jejich charakteristické půdorysy, řezy a pohledy. Lapače splavenin často fungují jako technické pasti na zvířata, odvolatel proto požadoval, aby byly prokazatelně bezpečné, nebo aby byly z DÚR odstraněny.

Stavební úřad tyto námítky zamítl na str. 73 napadeného rozhodnutí následující úvahou: „K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem řízení je změna územního rozhodnutí. Z toho vyplývá i požadavek předložení dokumentace pro změnu územního rozhodnutí v podrobnostech, které jsou nutné v rámci posouzení v územním řízení. Z toho tedy vyplývá, že charakteristické půdorysy, řezy a pohledy budou dále podrobně řešeny v dalším stupni projektové dokumentace. Rozsah stávající dokumentace je tedy dostatečný a průkazný, který stavebnímu úřadu stačí k posouzení předloženého záměru a není nutné tak předloženou žádost, resp. dokumentaci záměru podrobněji dopracovávat nebo jinak doplňovat. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad se mylí, když tvrdí, že „*charakteristické půdorysy, řezy a pohledy budou dále podrobně řešeny v dalším stupni projektové dokumentace*“. Charakteristické půdorysy i charakteristické a řezy mají být součástí DÚR, což vyplývá z části D.2 a D.3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Jestliže tyto části DÚR chybí, pak dokumentace není kompletní. Stavební úřad nezohlednil ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého: „*K námítkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*“ Z výše uvedeného je zřejmé, že pokud námitka byla, či mohla být uplatněna v proběhlém územním řízení, nebude se k ní přihlížet ve stavebním řízení, které je zároveň posledním navazujícím řízením. Stavební úřad nezohlednil potřebu ochrany zvířat, což je v také rozporu s podmínkou č. 6 rozhodnutí o výjimce Ministerstva životního prostředí ze dne 28.11.2013 pod č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, která ukládá, že: „*Veškeré vodohospodářské objekty (výpustní objekty, sedimentační nádrže, odkalovací jímky apod.) budou řešeny tak, aby se nestaly pastmi pro drobné živočichy.*“ Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

31) Nesprávné vypořádání námítky k existenci kanalizace vlastněné Zlínským krajem

V 19. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 22 se k „SO 327 Retenční nádrž v km 4,700 vpravo“ mj. uvádí, že: „*Retenční nádrž zachycuje převážnou část vody ze silnice II/432. Voda do retenční nádrže je přivedena otevřeným příkopem. Z retenční nádrže RN1 je potrubím DN 300 odvedena do kanalizace v obci, do šachty Š010. Kanalizace byla vybudována při opravě II/432 a je ve vlastnictví Zlínského kraje / majetkový správce ŘS ZK. Na potrubí vedoucím z RN1 je před křižovatkou větví MUK Třebětice osazena šachta Š001 a Š002 z důvodu možné kontroly potrubí pod komunikací.*“ Odvolatel vytykal, že existence uvedené kanalizace (resp. potrubí DN 300) vlastněné Zlínským krajem, do které má být odváděna voda z retenční nádrže, nebyla nijak doložena. K tomu ještě podotkl, že údajný majetkový správce jmenované kanalizace ŘS ZK tuto kanalizaci ve svém posledním stanovisku ze dne 23.03.2017, č.j. ŘSZKKM02387/17-226 nezmiňuje.

Stavební úřad k této námitce na str. 73 až 74 napadeného rozhodnutí uvedl: „*Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námitce výše pod bodem Ad 5). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. K námitce stavební úřad dále jen doplňuje, že ačkoliv majetkový správce Ředitelství silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace se ve svém vyjádření ze dne 23.3.2017 pod č.j. ŘSZKKM02387/17-226 jmenovitě nezmiňuje o kanalizaci, která byla vybudována v rámci rekonstrukce silnice II/432, vyplývá z tohoto vyjádření jednoznačný závěr, že s předloženými změnami 1 a 2 stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín-Fryšták“ souhlasí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“ Stavební úřad dále na str. 72 napadeného rozhodnutí k námitce č. 5 uvedl tuto úvahu: „*K námitce týkající se nepředložení souhlasu s napojením na kanalizaci stavební úřad uvádí, že je mu z jeho úřední praxe známo, že kanalizace, do které jsou odváděny vody z navržené stavby, byla vybudována organizací Ředitelství silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace (organizace je oprávněna hospodařit se svěřeným majetkem silnic II. a III. třídy ve vlastnictví Zlínského kraje včetně jeho součástí a příslušenství) při rekonstrukci silnice II/432. Vzhledem k tomu, že tato kanalizace nebyla dosud předána jinému vlastníku (ani tedy také Obci Třebětice), zůstává tím pádem nadále ve vlastnictví výše uvedené organizace. V rámci dokladové části pak bylo doloženo i souhlasné vyjádření organizace Ředitelství silnic Zlínského kraje. S ohledem na tyto skutečnosti tak lze konstatovat, že vlastník kanalizace s napojením dešťových vod souhlasí. Rovněž Obec Třebětice toto napojení v rámci řízení nijak nerozporovala a nevznesla k tomuto žádnou námitku. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad se s podstatou námítky, že kanalizace DN 300 vlastněná Zlínským krajem nebyla nijak doložena vypořádal tvrzením, že je mu existence této kanalizace známa z jeho úřední praxe. Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť postrádá oporu v podkladech spisu. Stavební úřad ze své praxe nepředložil nic, co by o této kanalizaci svědčilo.

Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

32) Nesprávné vypořádání námítky k vlivu stavby na odtokové poměry

Ve 20. a 30. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.1 Popis území stavby“ pod písmenem e) by měl být popsán vliv stavby na odtokové poměry. Autor zde uvedl následující úvahu: „*Stavba může zachytit odtok srážkové vody z ploch nad tělesem R49 a příznivě ovlivnit odtok přívalových vod. Vody budou zachyceny do patních příkopů a odvedeny k existujícím recipientům. Vzhledem k charakteru území přiléhajícího ke stavbě (území se sklonem v rozmezí 1-5%) se běžné srážky vsakují v objemu 90-95%. Nasměrování přívalových srážek k recipientům zajistí ochranu obydlí pod trasou rychlostní silnice.*“ Není zřejmé, které plochy nad tělesem R49 má autor úvahy na mysli. Nasměrování přívalových srážek k recipientům je sice správné, ale samo o sobě nestačí. Zpracování této kapitoly je zavádějící, protože opomíjí podstatnou skutečnost, že stavba dálnice nahrazuje současný půdní povrch (převážně ornou půdu) povrchem biologicky a morfologicky znehodnoceným (asfalt, beton, lomový kámen, hutněné násypy a svahy). Tyto nové povrchy velmi málo vsakují srážkovou vodu a urychlují tak její odtok do recipientů. Odtok srážkových vod je dále urychlen dálniční kanalizací, protože umělohmotnými trubkami voda proudí rychleji, než po povrchu půdy, či zemními póry. Mezi stavbou a recipienty zpravidla není žádný retenční objekt. Jedna, či dvě retenční nádrže na 18 kilometrech dálnice dostatečnou retenci nezajistí, protože cest, kudy se srážková voda ze stavby dostává do recipientů je mnohem více. Ani objekty ORL neplní retenční funkci ve vztahu ke srážkovým vodám, na to je jejich kapacita nedostatečná, ostatně k tomu ani nejsou určeny. Stavba tak bude způsobovat vodní erozi, zvyšovat riziko povodní a sucha. Vliv stavby na odtokové poměry je tudíž negativní. Protože vsakování srážkových vod je nedostatečné a jejich zadržování pouze ojedinělé, nezbyvá než konstatovat, že stavba je v rozporu s ust. § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. Podobnou námítku odvolatel vznesl také v bodu č. 37 námitek ze dne 25.10.2019.

Stavební úřad k těmto námítkám na str. 74 a 75 napadeného rozhodnutí uvedl, že posouzením této věci se již zabýval v rámci v námitek spolku Egeria, z.s. ze dne 5.9.2018 v bodech 3.6 a 3.14.

Na str. 61 napadeného rozhodnutí se k námitce 3.6 uvádí: „*Při posouzení obecných technických požadavků na využití území (využití ploch pro dopravní infrastrukturu), v rozsahu Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, stavební úřad vycházel z předložených podkladů žadatelem a z vlastního posouzení řešeného záměru. V rámci tohoto posouzení tak stavební úřad dospěl k závěru, že navržená změna (změna územního rozhodnutí) je v souladu s územně plánovacími dokumentacemi jednotlivých obcí, na kterých je záměr – změna územního rozhodnutí řešena. Ve věci přednostního zasakování srážkových vod ze zastavěných ploch nebo zpevněných ploch se stavební úřad zabýval již viz výše v bodě Ad 3.5). Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Na str. 61 napadeného rozhodnutí se k námitce 3.5 uvádí: „*Návrh řešení jedné retenční nádrže (SO 327 Retenční nádrž v km 4,700 vpravo) vychází ze zpracovatelem navrženého řešení změny územního rozhodnutí, nikoliv však z řešení celé stavby dálnice D49. Stavební úřad tak posuzoval jen navržené řešení změny, nikoliv celou stavbu dálnice D49, která není předmětem žádosti. Navíc pak přirozené vsakování povrchových vod bude řešeno na plochách tvořící svahy tělesa silnic na přilehlých nezpevněných plochách. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Na str. 62 napadeného rozhodnutí se k námitce 3.14 uvádí: „*Při posuzování této námítky vycházel stavební úřad z předložené a doplněné dokumentace pro změnu územního rozhodnutí a rovněž z vyjádření žadatele, které bylo stavebnímu úřadu doloženo v průběhu vedeného řízení. V tomto vyjádření žadatele je uvedeno: »K dotazu ohledně vhodnějšího odvádění srážkových vod vsakováním, že v rámci koncepce odvodnění celé stavby je v projektu řešeno důsledné podchycení veškeré vody z povrchů vozovek (splachové vody) do středové kanalizace. Kanalizace je poté vyústěna do místních recipientů. Před vyústěním do křižujících vodotečí jsou projektovány dešťové usazovací nádrže s odlučovací ropných látek. Tyto nádrže zároveň budou*

sloužit jako nádrže sedimentační k zachycení usaditelných a vzplývavých látek a zároveň budou zajišťovat dodržení imisních limitů pro jednotlivé látky v recipientech. Pro zpomalení odtoku vod ze zpevněných ploch jsou navrženy retenční nádrže. V současné době se jedná zejména o zatížení recipientů chloridy v důsledku chemického ošetřování silnic (viz výše), přičemž mezní hranice koncentrace chloridů v povrchových vodách jsou ošetřeny na základě NZ č. 61/2003 Sb. Nařízení vlády o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech (v současné době nahrazeno NZ č. 401/2015 Sb.). Přírozené vsakování povrchových vod bude na stavbě probíhat na svazích násypů a zářezů a nezpevněných plochách. Tyto vody nebudou kontaminovány a nebude zde hrozit riziko znečištění podzemních vod. Toto projektové řešení odvádění splachových vod je zároveň podmíněno existencí ochranných pásem významných vodních zdrojů (Holešov, Žeranovice, VN Fryšták) jejichž ochrannými pásmy projektovaná trasa prochází. Jelikož se jedná o významné vodní zdroje, je jejich důsledná ochrana na místě. V souvislosti s posouzením možnosti ovlivnění horninového prostředí a podzemní a povrchové vody je investorem akce Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, správa Zlín, dlouhodobě prováděn představební hydrogeologický monitoring. Ten je zaměřen na sledování kvalitativních a kvantitativních parametrů podzemní vody ve studních a vrtech a vody povrchové. V současnosti je již k dispozici reprezentativní soubor dat definující neovlivněný stav před zahájením projektované stavby.« Z předložené dokumentace a rovněž z výše uvedeného vyjádření vyplývá, že se žadatel a potažmo tím i zpracovatel dokumentace zabýval posuzováním stavby v rámci vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území v platném znění, v tomto konkrétním případě pak i ustanovením § 20 odst. 5 písm. c) a navrhl v rámci záměru takové řešení, které je v souladu mimo jiné i s tímto ustanovením předmětné vyhlášky. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Stavební úřad se v napadeném rozhodnutí odvolal na vyjádření žadatele ze dne 26.10. 2018, č.j. SZ13790/18/ÚV, jemuž mu ve všem nekriticky přitakal. Opomněl však, že toto vyjádření podepsal Ing. Karel Chudárek, ředitel správy Zlín a nikoliv projektant, či autorizovaná osoba. Jde tedy o vyjádření stavebníka a nikoliv odborně způsobilé osoby. Z tohoto vyjádření stavebníka vyplývá, že nepochopil, co znamená vsakování. Vsakováním není podchycení srážkové vody do kanalizací a její odvedení do recipientů. Vsakování srážkových vod nezajistí ani dešťové usazovací nádrže, protože jsou vodotěsné, ani odlučovače ropných látek, protože jsou také vodotěsné. Vsakování je proces, kterým půda pohlcuje vodu a podle ust. § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. má být vsakování přednostně zajištěno na stavebním pozemku, což zde evidentně není, jelikož srážkové vody z vozovek mají být kompletně odvedeny do recipientů. Částečné vsakování srážkových vod je zajištěno mimo povrchy vozovek, ani zde však nelze však hovořit o přednostním vsakování, neboť násypy jsou hutněné, tudíž jejich vsakovací schopnost je omezená a podél násypů a okrajů silnic mají být zbudovány zpevněné příkopy z betonových žlabovek, které rovněž brání vsakování, jejich úkolem je vodu naopak odvádět, jednak do kanalizace v obci Třebětice a také do vodotečí. Požadavek § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., aby bylo přednostně zajištěno vsakování srážkových vod na stavebním pozemku proto nebyl splněn.

33) Nesprávné vypořádání námítky k bilanci násypů a výkopů

Ve 21. a 40. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.8 Zásady organizace výstavby“ by měly být uvedeny bilance zemních prací a požadavky na přísun nebo deponie zemin. Autor DÚR k tomu obecně uvádí, že: „hrubá bilance násypů a výkopů je přibližně vyrovnaná, vzhledem k povaze zemin z výkopů a pod násypů se jedná o nedostatek kvalitního materiálu.“ Bilance stavby 4901 však není vyrovnaná, neboť podle závazného stanoviska EIA ze dne 22.11.2016, č.j. 63881/ENV/16 tvoří výkopy 965 000 m³ a násypy 2 705 000 m³. V DÚR proto absentují informace, jak bude zdroj materiálu pro tvorbu násypů zajištěn.

Stavební úřad k této námitce na str. 74 napadeného rozhodnutí uvedl, že jejím posouzením se zabýval v rámci v námitek spolku Egeria, z.s. ze dne 11.12.2018 v bodu 8. Stavební úřad na str. 70 napadeného rozhodnutí k námitce č. 8 uvedl: „Posouzením této námítky se stavební úřad zabýval již v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.35). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. K části námítky týkající se nevyrovnané bilance výkopů a násypů uvádí stavební úřad tolik, že

hodnoty uvedené v závazném stanovisku k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 se vztahují k celkové stavbě záměru „D49 Hulín – Fryšták“, kdežto údaje uvedené v dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí řeší rozsah bilance výkopů a násypů v rámci navržených změn územního rozhodnutí.“ Stavební úřad k námitce 3.35 na str. 65 napadeného rozhodnutí uvedl: „Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Rozsah a obsah předložené dokumentace je s ohledem na charakter stavby dostatečný pro její posouzení stavebním úřadem. Rovněž doplněná dokumentace obsahuje veškeré údaje uvedené v podané námitce. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

33.1) Odvolatel toto vypořádání považuje za nesprávné. Stavební úřad nekriticky a bez rozumného důvodu přitakal stavebníkovi, přestože jím uváděný údaj o vyrovnanosti bilance je důvodně podezřelý a nedoložený. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Stavební úřad měl vycházet z exaktní bilance zemních prací, která však v rozporu s přílohou č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. v DÚR chybí (má být uvedena v oddílu B.8 Zásady organizace výstavby). Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

33.2) Napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí odvolatel spatřuje ve stavebním úřadem uváděné argumentaci, že „Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny“, neboť z úvahy stavebního úřadu není zřejmé, jaké doplnění tím má na mysli. Odvolatel předmětné námitky podal na základě veřejné vyhlášky ze dne 24.09.2019, č.j. HOL-26204/2019/SÚ/RS, v níž stavební úřad účastníkům oznámil, že „byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí“. Po tomto datu již DÚR nebyla opravována ani doplňována, byly doplňovány jen stanoviska (konkrétně stanovisko Povodí Moravy, s.p. a stanovisko společnosti Vodovody a kanalizace Kroměříž, a.s.), viz str. 26 napadeného rozhodnutí. Podobně ani soupis všech součástí spisu neobsahuje záznam o doplnění DÚR, či Souhrnné technické zprávy. Úvaha stavebního úřadu o údajném opravení a doplnění DÚR je proto nelogická a postrádá oporu v podkladech spisu i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je na str. 24–27 rekapitulován průběh řízení, bez jakékoliv zmínky o doplnění DÚR po veřejné vyhlášce ze dne 24.9.2019. Odvolateli tedy nezbývá než konstatovat, že vypořádání námítky je nepřezkoumatelné a že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

33.3) Pro případ, že by snad opravená, či nová Souhrnná technická zpráva byla dodatečně založena do správního spisu, odvolatel namítá, že stavební úřad mu opravu, či doplnění tohoto podkladu pro rozhodnutí řádně neoznámil podle § 36 odst. 3 správního řádu a neumožnil mu vznášet námitky proti jeho obsahu.

34) Nesprávné vypořádání námítky k SO 702.2

Ve 22. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že ve správním spisu jsou založeny dvě situace „SO 702.2 Protihluková stěna Alexovice – Zahnašovice vpravo“, obě jsou ke stupni DSP, obě jsou stejného data 12/2013, jejich technické řešení se mírně liší (např. délkou stěny o výšce 4 m), ale žádná z těchto situací není označena jako DÚR. DSP se nepoužívá v územním řízení.

Stavební úřad tuto námitku na str. 74 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „K námitce stavební úřad uvádí, že žadatel doložil v rámci dokumentace pro změnu územního rozhodnutí ke stavebnímu objektu SO 702.2 část dokumentace, která je označena jako DSP. Ačkoliv je vedeno územní řízení v uvedené věci, tak není v rozporu s dokumentací pro územní řízení doložení části dokumentace, která je ve svém rozsahu podrobnější, než je vyžadováno pro územní řízení. Ikdyž se tedy jedná o část dokumentace, která by se dokládala případně až ve stavebním řízení (tomu i odpovídá označení DSP), je tato část dokumentace použitelná i v rámci posuzování v územním řízení. Uvedené označení tedy není překážkou pro řádné posouzení záměru. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť stavební úřad akceptoval pro umístění stavebního objektu jiný typ dokumentace, než stavební zákon v § 86 odst. 2 písm. e) připouští. Stavební úřad odsouhlasil dokumentaci kterou vypracoval Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, tato osoba však není oprávněna navrhovat pozemní stavby, jako jsou protihlukové zdi. Stavební úřad nebyl nestranný, když po stavebníkovi nevyžadoval, aby si plnil své procesní povinnosti a doložil protihlukové zdi zpracované autorizovanou osobou ke stupni DÚR. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

35) Popis protihlukové stěny je zmatečný

Stavební úřad uvedl na str. 10 napadeného rozhodnutí uvedl následující popis:

„SO 702 Protihluková stěna Alexovice – Zahnašovice

*Protihluková stěna snižuje emise hluku z rychlostní silnice R49 v prostoru obce Alexovice. Protihluková stěna je umístěna v prostoru levé krajnice rychlostní silnice R49. Vzdálenost líce stěny od okraje vozovky bude 1,6m, na křižovatkové větvi TRE 3 bude 2,00 m. Trasu je možno rozdělit do tří úseků:
km 4,987 90 – 5,012 50 - jednostranně pohltivá stěna výšky 5,0 m, délka stěny 128,3 m
km 5,012 50 – 5,112 50 – odrazivá stěna výšky 5,0 m na mostě, délka stěny 100,0 m
km 5,112 50 – 5,888 00 - jednostranně pohltivá stěna výšky 5,0 m, délka stěny 772,2 m
Celková délka stěny je 1000,5 m ...“*

Odvolatel namítá, že v tomto popisu není uveden správný název stavebního objektu 702.1 Protihluková stěna Alexovice – Zahnašovice vlevo. Dále namítá, že pokud protihluková stěna začíná v km 4,987 90 a končí v km 5,888 00, pak je dlouhá 900,1 m a nikoliv 1000,5 m, jak uvádí napadené rozhodnutí. Její první úsek totiž měří 24,6 m a nikoliv 128,3 m, dále její třetí úsek měří 775,5 m a nikoliv 772,2 m. Tyto zmatečné údaje stavební úřad převzal z vadné dokumentace.

36) Nesprávné vypořádání námítky k přítoku SO 327

Ve 23. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že situacích jednotlivých stavebních objektů je „SO 327 RN v km 4,700 vpravo“ zakreslen nejednotně. V některých situacích má zakreslený přítok ze severní i z východní strany, viz např. situace SO 112 v DÚR i v DSP, situace SO 301.2 v DSP, v jiných situacích má zakreslený přítok pouze z východní strany, viz např. situace SO 327 v DÚR, situace 102 v DSP.

Stavební úřad tuto námítku na str. 74 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: *„Stavební úřad při posuzování této námítky vycházel z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí. V rámci této námítky tak posuzoval dokumentaci jako celkem ve všech svých možných návaznostech. Tímto je myšleno posouzení všech řešených objektů v rámci svých možných propojení a návazností. Na základě tohoto zkoumání pak zjistil, že stavební objekt SO 327 obsahuje dva přítoky, které jsou vyznačeny jak v dokumentaci tohoto konkrétního stavebního objektu SO 327, tak i v dokumentaci stavebního objektu SO 112. Ačkoliv zakreslení obou přítoků není provedeno v dokumentaci stavebního objektu SO 327, nemění to jakkoliv vliv při posuzování stavby jako celku. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.“*

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

36.1) Vypořádání námítky je vnitřně rozporné, neboť stavební úřad nejprve konstatoval, že stavební objekt SO 327 obsahuje dva přítoky, které jsou vyznačeny v dokumentaci tohoto stavebního objektu SO 327 a následně uvedl opak, že zakreslení obou přítoků není provedeno v dokumentaci stavebního objektu SO 327.

36.2) Pokud stavební úřad zjistil, že stavební objekt SO 327 obsahuje dva přítoky, pak není logické, proč akceptoval dokumentaci tohoto objektu s jedním přítokem.

36.3) Stavební úřad odsouhlasil dokumentaci kterou vypracoval Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, tato osoba však není oprávněna navrhovat vodohospodářské stavby, jako je SO 327. Stavební úřad nebyl nestranný, když po stavebníkovi nevyžadoval, aby si plnil své procesní povinnosti a doložil DÚR, která bude zpracována osobou s příslušnou autorizací. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

37) Nesprávné vypořádání námítky ke kanalizaci DN 250

Ve 24. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že u nové kanalizace DN 250 absentuje příčný řez a detail jejího vyústění. Dále vytýkal, že kanalizace by měla být samostatným stavebním objektem.

Stavební úřad tuto námítku na str. 74 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námítce stavební úřad uvádí, že předmětem řízení je změna územního rozhodnutí. Z toho vyplývá i požadavek předložení dokumentace pro změnu územního rozhodnutí v podrobnostech, které jsou nutné v rámci posouzení v územním řízení. Z toho tedy vyplývá, že příčný řez a detail vyústění budou dále podrobně řešeny v dalším stupni projektové dokumentace. Rozsah stávající dokumentace je tedy dostatečný a průkazný, který stavebnímu úřadu stačí k posouzení předloženého záměru a není nutné tak předloženou žádost, resp. dokumentaci záměru podrobněji dopracovávat nebo jinak doplňovat. K části námítky týkající se označení nové kanalizace samostatným objektem stavební úřad uvádí, že zvolené označení jednotlivých stavebních objektů je na volbě žadatele, resp. zpracovatele dokumentace a stavební úřad tak nemůže jakkoliv zasahovat nebo jinak hodnotit zvolený způsob označení jednotlivých stavebních objektů. Označení jednotlivých objektů také nemá žádný vliv na posouzení předloženého záměru. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

37.1) Stavební úřad se mylí, když předpokládá, že příčný řez a detail vyústění kanalizace není potřebným podkladem pro územní rozhodnutí. Povinnou součástí DÚR totiž mají být Charakteristické půdorysy, Charakteristické řezy a Základní pohledy, což vyplývá z části D.1, D.2 a D.3 přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Jestliže tyto části DÚR chybí, pak dokumentace není kompletní. Odvolatel dále podotýká, že podle § 114 odst. 2 stavebního zákona: „*K námítkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*“ Z výše uvedeného vyplývá, že pokud námítka byla, či mohla být uplatněna v proběhlém územním řízení, nebude se k ní přihlížet ve stavebním řízení, které je zároveň posledním navazujícím řízením. Stavební úřad nesprávným zamítnutím námítky poškodil zájmy odvolatele nejen v územním řízení, ale také v řízení stavebním.

37.2) Stavební úřad nesprávně posoudil otázku označení stavebních objektů. Toto označení nezáleží na libovůli stavebníka, jak se domnívá, jelikož je předepsáno vyhláškou č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, která v příloze č. 7 předepisuje členění staveb dálnic na stavební objekty. Zásady členění jsou uvedeny ve společných zásadách. Z bodu 3 společných zásad vyplývá, že stavebním objektem se rozumí ucelená stavebně technická část stavby. Z bodu 4 společných zásad pak vyplývá, že kanalizace je samostatným stavebním objektem řady 300.

37.3) Stavební úřad umístil kanalizaci DN 250, přičemž nevzal v úvahu, že Ing. Miroslav Meluzín, který zpracoval dokumentaci této kanalizace, není oprávněn navrhovat vodohospodářské objekty. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

38) Nesprávné vypořádání námítky k části B.6

Ve 32. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě v části „B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana“ se na str. 9 uvádí, že v blízkosti objektů řešených ve Změně 2 ÚR se nenachází žádné významné krajinné prvky. S touto úvahou odvolatel nesouhlasil, neboť odlučovače ropných látek jsou vyústěny do vodních toků, které jsou významnými krajinnými prvky.

Stavební úřad tuto námitku na str. 74 až 75 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*Posouzením této námítky se ve své podstatě stavební úřad zabýval již v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (body Ad 3.31). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. Dále pak stavební úřad při posuzování této námítky vycházel z předložených dokladů a podkladů, kdy jedním z nich je i mimo jiné závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 (opravné usnesení usnesení bylo vydáno dne 30.11.2016 pod č.j. 83639/ENV/16) a následné stanovisko ze dne 5.9.2018 pod č.j. MZO/2018/710/2568. Z těchto stanovisek následně vyplývá, že předložený záměr změn nemá významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví. Na základě všech těchto skutečností pak stavební úřad konstatuje, že byly předloženy veškeré podklady a doklady, na základě kterých bylo možné předložený záměr posoudit i z hledisek vlivů na životní prostředí a rovněž i provést kontrolu splnění obecných požadavků na využití území, tak jak ukládá vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“ K bodu 3.31 pak stavební úřad na str. 64 až 65 uvedl: „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Při posuzování námítky stavební úřad vycházel také z předložených stanovisek dotčených orgánů doložených v rámci vedeného řízení, zejména pak z koordinovaných závazných stanovisek, v rámci kterých se příslušné dotčené orgány státní správy zabývaly i problematikou ochrany přírody a krajiny. Z těchto kladných závazných stanovisek tak vyplývá, že předložená dokumentace změny územního rozhodnutí je v souladu s právními předpisy a není tak důvodné předloženou dokumentaci jinak opravovat nebo doplňovat. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“*

38.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, jelikož se mýlí s podstatou námítky. Stavební úřad se k podstatě námítky, tedy k blízkosti významných krajinných prvků nijak nevyjádřil. Skutečnost, že stavebník doložil kladná závazná stanoviska není omluvou pro neobjektivně zpracovanou DÚR.

38.2) Námitka byla vznesena k Souhrnné technické zprávě z dubna 2019, která byla do správního spisu založena dne 28.08.2019, to znamená, že dotčené orgány se k tomuto podkladu nevyjádřily, neboť všechna závazná stanoviska jsou staršího data.

38.3) Citovaná fráze že „*předložený záměr změn nemá významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví*“ je v daném kontextu nesmyslná, neboť jede o stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru, tzn. jde o názor dotčeného orgánu na rozdíl mezi DSP z roku 2016 a DÚR z 2018.

38.4) Z úvahy stavebního úřadu není zřejmé, jakou souvislost má předmět námítky s vyhláškou č. 501/2006 Sb., odvolatel se obává, že žádnou.

38.5) Tvzení stavebního úřadu, že „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem.*“ je nekonkrétní, a značně podezřelé, jelikož stavební úřad účastníky o opravě předmětné Souhrnné technické zprávy doložené do spisu dne 28.08.2019 neinformoval a ani z napadeného rozhodnutí, či ze soupisu všech součástí spisu nevyplývá, že by Souhrnná technická zpráva měla být opravována.

39) Nesprávné vypořádání námítky k vývařišťům

Ve 34. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel nesouhlasil s technickým řešením vývařišť u mostu 226, jelikož mají kolmé stěny a budou fungovat jako technické pasti na zvířata. Odvolatel proto žádal jejich

přeprocování, nebo odstranění.

Stavební úřad tuto námitku na str. 75 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K části námítky týkající se technického řešení vývařišť stavební úřad uvádí, že v rámci územního řízení posuzuje předložený záměr žadatele, který byl současně posuzován příslušnými orgány chránící zájmy ochrany přírody a krajiny, a není tak oprávněn jakkoliv navrhopvat přeprocování nebo odstranění navrženého řešení objektu. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Vzhledem k tomu, že námitka se týkala ochrany přírody, měl si stavební úřad k jejímu vypořádání opatřit názor orgánu ochrany přírody, což bohužel neučinil a rozhodl bez řádného podkladu a v neprospěch odvolatele. Napadené rozhodnutí je v rozporu s podmínkou č. 6 rozhodnutí o výjimce Ministerstva životního prostředí ze dne 28.11.2013 pod č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, která ukládá, že: „*Veškeré vodohospodářské objekty (výpustní objekty, sedimentační nádrže, odkalovací jímky apod.) budou řešeny tak, aby se nestaly pastmi pro drobné živočichy.*“ Autorem DÚR je Ing. Miroslav Meluzín, který není oprávněn navrhopvat mosty ani vodohospodářské objekty, jako jsou vývařiště. Předmětná DÚR proto není řádným podkladem. Stavební úřad nespolutracoval v zájmu dobré správy s orgánem ochrany přírody, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

39A) Nesprávné vypořádání námitek k SO 433.2

Ve 35. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že z popisu a vyobrazení stavebního objektu „SO 433.2 Napájení DIS – SOS / RM 3.2 v km 10,060 Martinice“ v DÚR není zřejmé, které části tohoto stavebního objektu mají být nadzemní a které podzemní. Dále v DÚR absentují příčné a podélné řezy tohoto objektu.

Stavební úřad tuto námitku na str. 75 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že v předložené dokumentaci pro změnu územního rozhodnutí jsou veškeré potřebné údaje pro posouzení stavebním úřadem popsány a zakresleny. Stavební úřad tak pro posouzení stavby má všechny nutné doklady a podklady, na základě kterých může předložený záměr posoudit a ve věci rozhodnout. Stavební tak nepotřebuje předloženou dokumentaci dále doplňovat o další údaje. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel namítá, že vypořádání námítky se mýjí s jejím obsahem. Stavební úřad umístil stavební objekt, bez příčných a podélných řezů, přičemž jej neodradila ani vznesená námitka, v níž odvolatel na tyto vady DÚR upozorňoval. Stavební úřad na základě nekvalitní a nekompletní DÚR nebyl schopen uvést, které části objektu 433.2 mají být nadzemní a které podzemní. Z námítky i z neschopnosti stavebního úřadu určit tyto základní charakteristiky SO 433.2 vyplývá, že DÚR je nekompletní, jelikož neobsahuje charakteristické řezy. Charakteristické řezy jsou přitom povinnou součástí DÚR, konkrétně jejího oddílu D.2. Stavební úřad akceptoval DÚR jejíž autorem je Ing. Miroslav Meluzín, tato osoba však není oprávněna navrhopvat objekty elektro. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

40) Nesprávné vypořádání námitek k usazovacím a retenčním nádržím

Ve 36. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že v Souhrnné technické zprávě na str. 24 v části „10. Vliv stavby a silničního provozu na zdraví a ŽP“ se uvádí, že: „*Dalším z důležitých prvků minimalizujících vliv na životní prostředí je návrh odlučovačů ropných látek a dešťových usazovacích nádrží (případně retenčních nádrží) před zaústěním odvodňovacích prvků, odvádějících vodu z dálniční vozovky do přirozených recipientů.*“ Předmětná část DÚR obsahuje tři vyústění odváděných vod do recipientů, avšak usazovací, nebo retenční nádrže u nich chybí.

Stavební úřad tuto námitku na str. 75 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že při posuzování záměru vycházel z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, která byla zpracována oprávněnou autorizovanou osobou v souladu s právními předpisy a ke které se souhlasně vyjádřili příslušné orgány chránící zájmy ochrany vod. Stavebnímu úřadu tak nijak nepřisluší spekulovat o nedostatečném počtu navržených usazovacích nebo retenčních nádrží, nýbrž jen věcně posuzovat předložené řešení. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel namítá, že vypořádání námítky se míjí s jejím obsahem. Odvolatel stavební úřad upozornil na nepravdivé tvrzení v DÚR, stavební úřad se však k pravdivosti tohoto tvrzení nijak nevyjádřil. Stavební úřad uvedl, že DÚR byla zpracována oprávněnou autorizovanou osobou, nesdělil však koho za tuto oprávněnou autorizovanou osobou považuje. Vzhledem k tomu, že předloženou DÚR podepsal a označil otiskem razítka Ing. Miroslav Meluzín, odvolatel namítá, že tato osoba není oprávněna navrhopvat vodohospodářské objekty a tedy je ani vyhodnocovat v Souhrnné technické zprávě. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

41) Nesprávné vypořádání námitek k SO 328

Ve 39. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že na situačním výkresu, který je nadepsán „328 ORL v KM 17,150“ by měl být zakreslen ORL 328, místo toho je zde zobrazen ORL 326 a nedaleko od něj cca v km 17,150 další objekt, u kterého je popis „lpač splavenin“.

Stavební úřad tuto námitku na str. 75 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předložená dokumentace pro změnu územního rozhodnutí v části D. Výkresová dokumentace obsahuje jednotlivé přílohy jak pro objekt SO 326, tak i pro objekt SO 328. Každá tato jednotlivá dokumentace obsahuje veškeré nutné podklady (tzn. i situační výkres), které jsou nutné pro posouzení záměru stavebním úřadem. Rovněž i rozsah dokumentace je naprosto dostačující pro posouzení stavebním úřadem. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel namítá, že vypořádání námítky se míjí s jejím obsahem. Namítáno bylo nesprávné, či chybějící označení stavebního objektu v situačním výkresu, stavební úřad se však k této vadě nevyjádřil. Stavební úřad přes námítky odvolatele považoval za správnou DÚR, kterou podepsal Ing. Miroslav Meluzín, tato osoba však není oprávněna navrhopvat vodohospodářské objekty, jako jsou ORL. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. Napadené rozhodnutí je též nepřezkoumatelné.

42) Nesprávné vypořádání námítky k chybějícímu rozhodnutí o ochranném pásmu

Ve 42. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že stavba se nachází v ochranném pásmu 2. stupně vodárenské nádrže Fryšták. Ve správním spisu absentuje rozhodnutí, či opatření obecné povahy, stanovující podmínky k ochraně vod v tomto ochranném pásmu.

Stavební úřad k této námitce na str. 76 napadeného rozhodnutí uvedl, že jejím posouzením se zabýval v v námitce podané spolkem Egeria, z.s. dne 5.9.2018 (bod Ad 3.62). Tímto se stavební úřad odkazuje na výše uvedené posouzení. Na str. 66 pak k námitce 3.62 uvedl: „*Původní údaje byly žadatelem v průběhu řízení opraveny a doplněny a tudíž předložená opravená dokumentace pro vydání změny územního rozhodnutí je již dostatečná pro posouzení stavebním úřadem. Podmínky, které se vztahují pro práce v ochranném pásmu vodárenské nádrže Fryšták jsou uvedeny v již původně vydaných rozhodnutích Jihomoravského krajského národního výboru, č.j. Vod.117/1986-233/I-Ho ze dne 16.7.1986, rozhodnutí Ok.Ú Zlín ze dne 18.2.1997 pod č.j. ŽP-10072/96-DC a rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje č.j. KUZL 44543/2007 ze dne 2.8.2007.*“

Na všechny tyto podmínky se odkazuje stanovisko Povodí Moravy, s.p. ze dne 10.10.2019 pod č.j. PM-40662/2019/5203/Fi. Rovněž pak i podmínka tohoto rozhodnutí č. 15 stanovuje respektování výše uvedených rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“

Odvolatel namítá, že učiněné vypořádání je nesrozumitelné a mýjí se s podstatou věci. Protože je stavba umístěna v ochranném pásmu 2. stupně vodárenské nádrže Fryšták, mělo být podkladem územního řízení také rozhodnutí o tomto ochranném pásmu a účastníkům, včetně odvolatele, mělo být umožněno, aby se s tímto podkladem mohli seznámit, což se bohužel nestalo. Z úvahy stavebního úřadu není zřejmé, co stavební úřad myslí opravu a doplněním údajů, které údaje, kdy a kým byly doplněny ve vztahu k řešené námitce. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel. Napadené rozhodnutí je také nepřezkoumatelné.

43) Nesprávné vypořádání námítky k vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje

Ve 43. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že ve spisu je založeno vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje ze dne 23.03.2017, č.j. ŘSZKKM02387/17-226. Toto vyjádření je zastaralé a nepoužitelné vzhledem k tomu, že DÚR byla naposledy změněna 28.08.2019.

Stavební úřad tuto námitku na str. 76 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že ačkoliv je ve spise založeno vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje, příspěvková organizace ze dne 23.3.2017 a dokumentace pro změnu územního rozhodnutí byl po tomto datu ještě do spisu doplňována, bylo toto doplňování provedené v rozsahu upřesňující již navržené a odsouhlasené řešení záměru Ředitelstvím silnic Zlínského kraje, příspěvkovou organizací. Na základě toho tak lze jednoznačně konstatovat, že toto doplnění dokumentace nemá v žádném směru vliv na již zmíněné vyjádření ze dne 23.3.2017 ale naopak jej plně respektuje. Proto stavební úřad nepožadoval po žadateli aktualizované vyjádření s ohledem na doplněnou dokumentaci. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“*

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť DÚR byla v průběhu územního řízení měněna. Dvakrát byla změněna Průvodní zpráva a Souhrnná technická zpráva, dále byl do DÚR doplněn nový sdružený výústní objekt, který má zajistit čištění srážkových vod od ropných látek. Z důvodu těchto změn, mělo být jako podklad doloženo nové vyjádření Ředitelství silnic Zlínského kraje. Nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

44) Nesprávné vypořádání námítky ke změně původní kanalizace

Ve 46. bodu námítek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že Záměr mění také kanalizaci umístěnou územním rozhodnutím jako stavební objekt „C 301 Kanalizace R49“. Dochází k tomu změnou situování ORL, které jsou na kanalizaci napojeny, změnou lokace vyústění ORL, i změnou, či prodloužením kanalizace v úseku Provizorního napojení. Předmětem řízení měla být i kanalizace, jako samostatný stavební objekt SO 301.

Stavební úřad tuto námitku na str. 76 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny jsou jen vyjmenované stavební objekty, nikoliv ostatní objekty, tak jak je popisováno v námitce. Z předmětné dokumentace však nevyplývá, že by navržená změna měla dopad či jinak ovlivňovala jiné stavební objekty. Dále pak stavební úřad uvádí, že zvolené označení jednotlivých stavebních objektů je na volbě žadatele, resp. zpracovatele dokumentace a stavební úřad tak nemůže jakkoliv zasahovat nebo jinak hodnotit zvolený způsob označení jednotlivých stavebních objektů. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.“*

Odvolatel s výše uvedeným vypořádáním nesouhlasí z následujících důvodů:

44.1) Stavební úřad nesprávně posoudil otázku označení stavebních objektů. Toto označení nezáleží na

libovůli stavebníka, jak se domnívá, jelikož je předepsáno vyhláškou č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, která v příloze č. 8 předepisuje členění staveb dálnic na stavební objekty. Zásady členění jsou uvedeny ve společných zásadách. Z bodu 3 společných zásad vyplývá, že stavebním objektem se rozumí ucelená stavebně technická část stavby. Z bodu 4 společných zásad pak vyplývá, že kanalizace je samostatným stavebním objektem řady 300. Kanalizace začíná uličními vpustěmi a končí zaústěním do recipientu, či jiné kanalizace. Změnou polohy ORL a změnou vyústění kanalizace je měněna i kanalizace původního záměru. Povinnosti stavebníka dodržovat vyhláškou č. 146/2008 Sb. odpovídá povinnost stavebního úřadu dodržování této vyhlášky kontrolovat a vyžadovat.

44.2) Stavební úřad nesprávně vyhodnotil rozsah změny původního územního rozhodnutí. Rozsah těchto změn nelze posoudit bez znalosti původního územního rozhodnutí a původní DÚR. Stavební úřad však tyto podklady do správního spisu nezaložil. Nebyl tedy vytvořen předpoklad pro objektivní vyhodnocení rozsahu změn.

44.3) Stavební úřad se nekriticky ztotožnil s tím co tvrdí stavebník. Přitom opomněl, že DÚR zpracoval Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, který není oprávněn navrhovat vodohospodářské objekty (313, 327, 325, 326, 328 a kanalizaci provizorního napojení) ani objekty elektro (433.1 a 433.2), či objekty pozemních staveb (702). Dokumentaci, která nebyla v každé části řádně označena otiskem razítka a vlastnoručním podpisem k tomu oprávněné osoby měl stavební úřad odmítnout, neboť je v rozporu s § 13 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

44.4) Z výše uvedených důvodů odvolateli nezbyvá, než konstatovat, že stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

45) Nesprávné vypořádání námítky ke změnám oplocení

Ve 48. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že předložená DÚR nijak neřeší vyvolané změny v oplocení, přestože podle stávajícího územního rozhodnutí má být stavba oplocena.

Stavební úřad tuto námítku na str. 76 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námítce stavební úřad uvádí, že stavební objekt oplocení není předmětem tohoto řízení o změně územního rozhodnutí a proto se stavební úřad touto námítkou více nezabýval a námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Změnou tvaru a polohy stavebních objektů 102, 112, 169.3, 313, 327, 189, 189.226 by mělo dojít také ke změnám v oplocení. Skutečnost, že oplocení formálně není předmětem řízení přece neznamená, že vyvolané změny lze pominout. Stavební úřad by měl při rozhodování vycházet ze skutečné podoby záměru a nejen z návrhů stavebníka. Funkční oplocení je důležité, neboť chrání volně žijící zvířata před provozem dálnice. Stavební úřad nedbal toho, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

46) Nesprávné vypořádání námítky proti stanovisku podle § 45i ZOPK

V 50. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že ve správním spisu je založeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 18.08.2015, č.j. KUZZL 50440/2015, vydané podle dle § 45i zákona č.114/1992 Sb., podle kterého „*záměr R49, stavba 4901 samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry nemůže mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti*“. Odvolatel s tímto stanoviskem nesouhlasil a to z následujícího důvodu: Stavba 4901 je prvním úsekem dálnice D49, která má vést z Hulína na Slovensko. Krajský úřad k východním úsekům této dálnice již vydal stanovisko ze dne 25.03.2010 pod č.j. KUZZL 17567/2010, jímž

došel k závěru, že záměr staveb 4903, 4904 a 4905 může mít významný vliv na stav předmětu ochrany evropsky významné lokality. Není logické, aby tato východní část dálnice vliv na předmět ochrany mít mohla, ale následně hodnocená západní část, stavba 4901, která má být realizována dříve, nikoliv. Je přece zřejmé, že stavebník zamýšlí realizovat celou dálnici a umístěním, či povolením jejího prvního úseku se v podstatě již rozhoduje o všech dalších úsecích. Jestliže východní polovina dálnice (4903, 4904 a 4905) může mít vliv na předmět ochrany, tak jej může mít i stavba 4901 ve spojení s těmito východními úseky, neboť umístění stavby 4901 podmiňuje a předurčuje realizaci všech dalších úseků. Důležitá rozhodnutí vedoucí k realizaci stavby 4901 učiněná před posouzením souvisejících staveb 4903, 4904 a 4905 způsobí, že posuzování jejich vlivu na předmět ochrany bude pouze formální.

Stavební úřad tuto námitku na str. 76 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen určité změny původních objektů, na které již bylo v minulosti vydáno územní rozhodnutí a nikoliv posuzování vhodnosti předmětné stavby jako celku. Stavebnímu úřadu rovněž nepřísluší spekulovat, zda stavbou silnice 4901 Hulín – Fryšták bude ovlivněno posuzování souvisejících staveb 4903, 4904 a 4905. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Bez změny územního rozhodnutí stavbu nelze povolit, fakticky se tedy rozhoduje o celé stavbě. Stavební úřad není orgánem ochrany přírody a měl si proto v rámci dobré zprávy vyžádat stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody k námitce odvolatele, což bohužel neučinil. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

47) Nesprávné vypořádání námítky k absenci biologického hodnocení

V 51. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že podmínka č. 9 stanoviska Ministerstva životního prostředí k návrhu Zásad územního rozvoje Zlínského kraje ze dne 21.8.2008, č. j. 53913/ENV/08 ukládá u záměrů, které zasahují do biocenter ÚSES provést před realizací jejich biologické hodnocení. Jmenované stanovisko Ministerstva životního prostředí je nedílnou součástí Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, jako jeho příloha č. 8 (Zásady územního rozvoje Zlínského kraje jsou dostupné na webu Zlínského kraje: <https://www.kr-zlinsky.cz/opatreni-obecne-povahy-zasady-uzemniho-rozvoje-zlinskeho-kraje-cl-469.html>). Záměr stavby 4901 podle dokumentace EIA zasahuje biocentra ÚSES: LBC Od Smuží, LBC Pod Kučovicemi, LBC Bohušinky, dle územního plánu Fryštáku dále zasahuje LBC U Žabárny. Stavebník nedoložil provedení biologického hodnocení.

Stavební úřad tuto námitku na str. 76 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen určité změny původních objektů. Tyto předmětné změny se dle předložené dokumentace změny územního rozhodnutí nedostávají do střetu s prvky biocenter ÚSES. Dle této dokumentace není v dotčeném území změn stavebních objektů vymezen žádný prvek ÚSES k založení, ani se zde nenachází žádný stávající funkční prvek ÚSES. Předmětné změny tak nemají vliv na biologické hodnocení a tudíž nebylo potřebné toto hodnocení doložit k žádosti o změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť záměr jako celek zasahuje biocentra ÚSES, přitom stavební úřad napadeným rozhodnutím povolil částečnou realizaci záměru a dále stanovil nové podmínky pro celý záměr, je proto nepochybné, že i změna územního rozhodnutí biocentra zasahuje. Biologické hodnocení se vypracovává k celému záměru, ne jen k jeho částem, nemělo by proto smysl začít s realizací záměru a k vypracování biologického hodnocení přistoupit až těsně před zasažením samotných biocenter ÚSES. Dále se odvolatel domnívá, že střet s biocentrem ÚSES není kritériem pro zpracování biologického hodnocení, ale pro výběr záměru, který pak podléhá jeho zpracování.

48) Nesprávné vypořádání námítky k průchodnosti komunikace pro křečka polního

V 52. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje o výjimce ze dne 24.05.2016, č.j. KUZL 63861/2015 bylo stavebníkovi v podmínkách č. 9 a 10 uloženo zajistit průchodnost komunikace pro křečka polního, mj. realizovat migrační objekty v kilometrůžní hlavní trasy 2,240; 2,480; 3,445; 6,000; 6,300 a 1,425 přivaděče Holešov. DÚR však podmínky tohoto rozhodnutí neřeší.

Stavební úřad tuto námítku na str. 76 až 77 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námítce stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen určité změny původních objektů, které nijak nezasahují nebo jinak neovlivňují již vydané rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje o výjimce ze zákazu zvláště chráněných druhů živočichů. Z tohoto důvodu tak ve výjimce stanovené podmínky nemají vliv na předmětnou změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Napadené rozhodnutí zasahuje do přirozeného vývoje křečka polního, jednak tím, že v oblasti jeho hlavního výskytu umísťuje nové stavební objekty 433.1 a 433.2 a to na pozemky, které původním územním rozhodnutím nebyly zasaženy, dále povoluje dílčí realizaci záměru v hlavní oblasti výskytu křečka polního v rozsahu SO 433.1 a 433.2 a také otvírá cestu k vydání stavebního povolení. Pravomocné rozhodnutí o výjimce ukládá realizovat migrační objekty. Realizace migračních objektů vyžaduje změnu územního rozhodnutí. Stavebník měl proto migrační objekty do žádosti o změnu územního rozhodnutí zapracovat. Podle ustálené judikatury je výjimka podkladem k územnímu rozhodnutí. Bez návrhu migračních objektů neměla být změna územního rozhodnutí povolena. Námítka se týkala ochrany přírody, stavební úřad si proto měl k jejímu vypořádání opatřit názor orgánu ochrany přírody, což však neučinil. Stavební úřad nespolutracoval s orgánem ochrany přírody, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

49) Nesprávné vypořádání námítky k bariéře na mostě přes Rusavu

V 53. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že rozhodnutím Ministerstva životního prostředí o výjimce ze dne 28.04.2017, č.j. 313/570/17, 10523/ENV/17 bylo stavebníkovi uloženo instalovat na mostě přes Rusavu neprůhlednou bariéru z pevného materiálu o výšce 4 m. DÚR však tuto podmínku neplní.

Stavební úřad k této námítce na str. 77 napadeného rozhodnutí uvedl: „*Posouzením námítky se ve stejném rozsahu zabýval stavební úřad již výše v bodě Ad 52) jen s tím rozdílem, že výjimka byla vydána Ministerstvem životního prostředí. Stavební úřad se tak tímto odkazuje na výše uvedené posouzení.*“ K bodu 52 se pak v napadeném rozhodnutí praví: „*K námítce stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen určité změny původních objektů, které nijak nezasahují nebo jinak neovlivňují již vydané rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje o výjimce ze zákazu zvláště chráněných druhů živočichů. Z tohoto důvodu tak ve výjimce stanovené podmínky nemají vliv na předmětnou změnu územního rozhodnutí. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

49.1) Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Realizace bariéry na mostě přes Řeku Rusavu vyžaduje změnu územního rozhodnutí. Stavebník měl proto do žádosti o změnu územního rozhodnutí tuto bariéru zapracovat. Podle ustálené judikatury je výjimka podkladem k územnímu rozhodnutí. Bez návrhu bariéry neměla být změna územního rozhodnutí povolena. Námítka se týkala ochrany přírody, stavební úřad si proto měl k jejímu vypořádání opatřit názor orgánu ochrany přírody, což však neučinil. Stavební úřad nespolutracoval s orgánem ochrany přírody, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho co uvedl odvolatel.

49.2) Úvaha stavebního úřadu a napadené rozhodnutí je v rozporu s podkladovými koordinovanými závaznými stanovisky MěÚ Holešov ze dne 21.08.2017, č.j. HOL-22234/2017/ŽP/VK, ze dne 04.07.2017,

č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK a ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, protože podle těchto stanovisek je most přes Rusavu opatřen stěnou proti srážkám s netopýry, což stavební úřad popírá.

50) Nesprávné vypořádání námítky k zajištění potřebného množství násypové zeminy

V 55. bodu námitek ze dne 25.10.2019 odvolatel namítal, že ke stavbě bylo vydáno stanovisko o hodnocení vlivů dne ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/ OPVŽP/01, jehož podmínka pro fázi přípravy č. 14 ukládá „*Projekt organizace výstavby navrhnout tak, aby byla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy a aby bylo rozhodnuto, zda bude nutno podrobit tento záměr posuzování dle zákona č. 244/1992 Sb.*“ Otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy (cca 2 705 000 m³) dosud nebyla dořešena. Jelikož záměr vyžaduje nadlimitní množství násypové zeminy (nad 2500 tun/rok) a projednávanou změnou územního rozhodnutí se tato potřeba ještě zvýší, mělo by proběhnout zjišťovací řízení.

Stavební úřad tuto námítku na str. 77 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*Při posuzování námítky stavební úřad vycházel zejména z předložené dokumentace pro změnu územního rozhodnutí, která je zpracována oprávněnou autorizovanou osobou v souladu s právními předpisy, ve které se její zpracovatel zabývá i otázkou potřebného množství násypové zeminy. K části námítky týkající se zajištění potřebného množství násypové zeminy stavební úřad uvádí, že předmětem změny územního rozhodnutí jsou převážně jen úpravy některých stavebních objektů. Zpracovatel pak v předložené dokumentaci uvádí, že hrubá bilance násypů a výkopů bude v rámci změny územního rozhodnutí přibližně vyrovnaná. Stavební úřad dále při posuzování námítky vycházel z předloženého závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16 a ze závazného stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 5.9.2018 pod č.j. MZP/2018/710/2568, které rovněž posuzovalo předložený záměr s ohledem na případné vzniklé vlivy na životní prostředí navržené stavby. Na základě výše uvedeného stavební úřad námítku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí a to z následujících důvodů:

50.1) Stavebnímu úřadu nepřislouší samostatně rozhodovat o potřebnosti, či nepotřebnosti posouzení předmětné dílčí problematiky (zajištění potřebného množství násypové zeminy) podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, neboť k tomu není příslušný. Stavební úřad si proto měl k vyřešení této otázky opatřit názor příslušného úřadu, kterým je Ministerstvo životního prostředí, což však neučinil, neboť žádný podklad Ministerstva životního prostředí tuto otázku explicitně neřeší a mlčení nelze vykládat jako souhlas.

50.2) Stavební úřad námítku zamítl s tím, že dokumentace byla zpracována oprávněnou autorizovanou osobou a v souladu s právními předpisy. Tato úvaha je nepřezkoumatelná, neboť není zřejmé, kterou osobu má stavební úřad na mysli a dále není zřejmé z jakých úvah vycházel, když dospěl k závěru o oprávněnosti této osoby.

50.3) Dokumentaci označil a podepsal pouze Ing. Miroslav Meluzín, ČKAIT 1001175, který je oprávněn navrhovat dopravní stavby. Součástí záměru (posuzovaného souboru staveb) jsou však také objekty vodohospodářské (313, 327, 325, 326, 328), elektro (433.1 a 433.2) a pozemních staveb (702) a k jejich navrhování není Ing. Miroslav Meluzín oprávněn. Je-li část dokumentace vypracována osobou, která k tomu není oprávněna, pak chybí základní předpoklad pro vydání kladného rozhodnutí.

50.4) Stavební úřad dále vycházel z předpokladu, že DÚR se zabývá i otázkou potřebného množství násypové zeminy. Z napadeného rozhodnutí však není zřejmé, na jakém místě a jakým způsobem se DÚR touto otázkou zabývá. Stavební úřad pouze přitakal nedoloženému tvrzení stavebníka „*že hrubá bilance násypů a výkopů bude v rámci změny územního rozhodnutí přibližně vyrovnaná*“, tato spekulace však není doložena skutečnou bilancí, tedy porovnáním číselných hodnot, které by vzešly z nějakého výpočtu.

50.5) Povinnost provedení bilance ukládá příloha č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. a to v části B.8 Zásady organizace výstavby, kde má být pod písmenem d) zpracována kapitola „*bilance zemních prací, požadavky*

na přisun nebo deponie zemin. “ Tato kapitola je však v předložené DÚR zpracována naprosto nedostatečně, neboť neobsahuje žádnou bilanci, ani konkrétní údaj o požadavku na přisun, nebo deponii zemin.

50.6) Posouzení předmětné otázky není možné ze správního spisu provést, neboť stavební úřad přes námitky odvolatele explicitně odmítl do spisu založit potřebné podklady, kterými jsou původní územní rozhodnutí z roku 2004 a souhlas se zábořem ZPF. Stavební úřad nespolupracoval v zájmu dobré správy s Ministerstvem životního prostředí, nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedli účastníci včetně odvolatele.

51) Nesprávné vypořádání námítka k absenci dopravního značení

Ve 12. bodu námitek ze dne 20.01.2020 odvolatel namítal, že V DÚR absentuje řešení dopravního značení.

Stavební úřad tuto námitku na str. 79 napadeného rozhodnutí zamítl následující úvahou: „*K námitce stavební úřad uvádí, že řešení dopravního značení u řešeného záměru není předmětem řízení o změně územního rozhodnutí. Toto dopravní značení tak bude řešeno v následujících stupních projektové dokumentace. Rovněž pro posouzení záměru v územním řízení není řešení dopravního značení relevantní. Na základě výše uvedeného stavební úřad námitku zamítl.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Povinnou součástí DÚR mělo být dopravní řešení a situační výkres napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu. Povinnost zpracovat tyto součásti DÚR vyplývá z oddílu B.4 a C.1 písm b) přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. Dopravní značení je nutné řešit také s ohledem na znění podmínky č. 14 závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016 pod č.j. 63881/ENV/16.

52) Záměr byl umístěn na pozemky které podle katastru nemovitostí neexistují

Jde o pozemky p. č. 1009/15, 1009/16, 1009/38, 1059/1, 1059/3 v k.ú. Všetuly, dále pozemky p. č. 4002/7, 4002/9, 4002/10, 4002/11, 4002/12, 4003/1 v k.ú. Holešov a pozemek p. č. 654 v k.ú. Martinice. Nebyl tedy zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

53) Nedostatečné a nesprávné posouzení kanalizace

Stavební úřad v napadeném rozhodnutí na str. 81 a dále posuzoval soulad záměru s vydanou územně plánovací dokumentací. Hodnotil také soulad s územním plánem obce Třebětice. Přitom však opomněl, že záměr obsahuje novou kanalizaci, která odvádí vody ze stavby do jednotné obecní kanalizace. Tímto opomenutím byla nová kanalizace mlčky schválena. Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že odvádění vod ze stavby do jednotné obecní kanalizace není v souladu s koncepcí územního plánu obce Třebětice. Odvolatel k věci ještě podotýká, že schválené řešení není v souladu ani s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje.

<https://www.kr-zlinsky.cz/plan-rozvoje-vodovodu-a-kanalizaci-zlinskeho-kraje-cl-617.html>

54) Nemožnost seznámit se s podklady napadeného rozhodnutí

Napadené rozhodnutí na str. 28 a 30 uvádí, že jako podklad rozhodnutí byly mj. použity tyto podklady:

- Sdělení Magistrátu města Zlína, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 7.6.2017 pod č.j. MMZL 081610/2017.

- Vyjádření Magistrátu města Zlína ze dne 19.12.2016 pod č.j. MMZL 154996/2016 a ze dne 20.6.2016 pod č.j. MMZL 081610/2017.

- Rozhodnutí magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení ze dne 24.9.2015 pod č.j. MMZL 084340/2015/OsaDŘ.

Odvolatel namítá že tyto podklady nebyly zařazeny do správního spisu v době běhu lhůt pro podávání

námitek, proto se s nimi nemohl seznámit a vyjádřit se k jejich obsahu, ani soupis všech součástí spisu je neuvádí.

55) Nesprávné vypořádání námítky Obce Třebětice

Na str. 60 napadeného rozhodnutí se stavební úřad zabýval námítkou obce Třebětice. Obec nesouhlasila s umístěním SO 433.1 na svých pozemcích, protože k umístění nedala souhlas. Stavební úřad její námítku zamítl úvahou, že práva k předmětným pozemkům potřebná pro umístění předmětné stavby je možno odejmout či omezit, jelikož se jedná o záměr, který je součástí koridoru rychlostní silnice R49, vymezeného v Zásadách územního rozvoje Zlínského, který je zařazen mezi veřejně prospěšné stavby pod kódem PK01. Odvolatel důvodně pochybuje, že pozemky obce potřebné k umístění SO 433.1, to jest pozemky p.č. 1366, 1471 a 1489, leží v koridoru R49, neboť jsou od umístěné stavby R49 značně vzdálené a ani dle územního plánu obce Třebětice z roku 2013 nejsou součástí ploch pro D49. V napadeném rozhodnutí ani ve správním spisu není žádný důkaz, že by tyto pozemky byly součástí koridoru R49.

56) Chybí stanovisko obce Třebětice

Odpadní vody z komunikací a SO 327 mají být odváděny do kanalizace, jejímž vlastníkem je obec Třebětice. Podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona bylo povinností stavebníka doložit stanovisko vlastníka této kanalizace, obce Třebětice k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, případně doložit smlouvu podle písmene d) výše zmíněného ustanovení. Stavebník žádnou z těchto listin nedoložil a stavební úřad stanovisko obce ani nepožadoval s odůvodněním, že vlastníkem kanalizace je Zlínský kraj, což nebyl schopen nijak doložit. I kdyby to byla pravda, podstatné je, že vody z umístěvaných komunikací a SO 327 stejně vedou do obecní kanalizace. Odvolatel proto namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno bez zákonného podkladu. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo včetně toho, co uvedl odvolatel.

57) Zmatečná podmínka č. 68

Napadené rozhodnutí obsahuje podmínku č. 68, která zní následovně: „*Při umístování záměru bude respektován stávající limit ochranného pásma vedení VVN 2 x 110 kV.*“ Odvolatel namítá, že rozhodnutí o umístění záměru stavební úřad již vydal a to právě napadeným rozhodnutím, byť jen nepravomocně, takže nemá smysl podmínku ukládat pro řízení, které již proběhlo. Stavební úřad nezjistil stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nezjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

58) Nedostatečné vymezení záměru, rozpor s vyhláškou č. 503/2006 Sb.

Povinnou součástí územního rozhodnutí je dostatečně určité vymezení záměru. Podle § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky č. 503/2006 Sb. má územní rozhodnutí mj. obsahovat: „*c) umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, d) určení prostorového řešení stavby, zejména půdorysnou velikost, maximální výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě,*“ Dále podle odstavce 8 věty první téhož § má být přílohou rozhodnutí o umístění stavby katastrální situační výkres podle přílohy č. 1 vyhlášky o dokumentaci staveb.

58.1) Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí těmto požadavkům nevyhovuje, neboť jeho přílohou není katastrální situační výkres, ale pouze celkový situační výkres, který neobsahuje informace katastrálního situačního výkresu. Tzn. že v něm chybí údaje z katastrální mapy.

58.2) K napadenému rozhodnutí přiložený celkový situační výkres je navíc zastaralý, neboť v něm nejsou zakresleny dva rodinné domy v Martinicích, stojící nejbližší ke stavbě, na pozemcích p. č. st. 471 a 490 v k.ú. Martinice u Holešova.

58.3) Celkový situační výkres neumožňuje zjistit:

- kde začíná, kudy vede a kde končí SO 433.2
- kde začínají a kde končí protihlukové zdi, zda jsou vpravo, či vlevo
- kterých částí MÚK 102 se změna umístění týká
- že součástí SO 327 je také sdružený výústní objekt
- že součástí SO 327 je také kanalizace

Tyto vady vyplývají z nízké kvality a nedostatečného rozlišení celkového situačního výkresu.

58.4) Z napadeného rozhodnutí tak nelze zjistit jaké jsou minimální vzdálenosti umístěných stavebních objektů od hranic pozemků a od sousedních staveb. Dále je nejasné prostorové řešení stavby. Například z popisu stavebních objektů 433.1 a 433.2 v napadeném rozhodnutí není zřejmé, zda jde stavby podzemní, či nadzemní, případně které části těchto objektů jsou nadzemní a které podzemní.

58.5) Pokud jde o ust. § 9 odst. 8 věty druhé: „U liniových staveb delších než 1000 m a staveb zvláště rozsáhlých se přikládá situační výkres širších vztahů podle příloh č. 1 až 5 k vyhlášce o dokumentaci staveb.“ Tak toto ustanovení není alternativou k větě první, jde o novou povinnost vztahující se na územní rozhodnutí liniových staveb. Nelze jím tedy omluvit absenci katastrálního situačního výkresu. Ani této druhé větě napadené rozhodnutí nevyhovuje, neboť situační výkres širších vztahů není přiložen (celkový situační výkres je něco jiného).

58.6) K tomu je třeba dodat, že záměr byl umístěn na neexistujících pozemcích p. č. 1009/15, 1009/16, 1009/38, 1059/1, 1059/3 v k.ú. Všetuly, dále pozemky p. č. 4002/7, 4002/9, 4002/10, 4002/11, 4002/12, 4003/1 v k.ú. Holešov a pozemek p. č. 654 v k.ú. Martinice.

59) Absence závazného stanoviska k ochraně ovzduší

Trasa dálnice probíhá přes zastavěné území obce Fryšták, podkladem napadeného rozhodnutí proto mělo být závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, vydané podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, neboť v tomto ustanovení se ukládá, že: „*Ministerstvo vydává závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen „pozemní komunikace“)* a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu.“ Jelikož stavební úřad vydal napadené rozhodnutí bez tohoto závazného stanoviska, odvolatel namítá, že nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a účastníci řízení, včetně odvolatele se nemohli vyjádřit k důležitému podkladu.

60) Neplatné závazné stanovisko krajského úřadu

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 9.3.2018 pod č.j. KUZL 17449/2018. Stavební úřad jej uvedl mezi podklady na str. 29 napadeného rozhodnutí a dále v odůvodnění na str. 81 až 86 z něj obsáhle cituje. Odvolatel namítá, že platnost tohoto závazného stanoviska je ze zákona 2 roky a v době vydání napadeného rozhodnutí již platné nebylo.

61) Nesouhlas se stanovisky Ministerstva životního prostředí

Podkladem napadeného rozhodnutí byla tato stanoviska Ministerstva životního prostředí: a) stanovisko o hodnocení vlivů dne ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/OPVŽP/01, b) závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16 (dále jen prioritní závazné stanovisko), c) závazné stanovisko ze dne 5.9.2018, č. j. MZP/2018/710/2568, kterým bylo ověřeno, že předložená část záměru nedoznala žádných změn, které by mohly mít významný negativní vliv na životní

prostředí a veřejné zdraví (dále jen ověřovací závazné stanovisko).

V odůvodnění prioritního závazného stanoviska se uvádí, že k žádosti byla přiložena DSP včetně příloh a dokladové části. Podklady na základě kterých bylo toto závazné stanovisko vydáno byly zveřejněny zde: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP001X

Zveřejnění podkladů prioritního závazného stanoviska ministerstvu ukládá § 23a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Za podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru byla považována DSP.

61.1) Nebyla zveřejněna žádost

Ústředním podkladem pro vydání prioritního závazného stanoviska je žádost. Tato žádost však nebyla zveřejněna. Odvolatel namítá, že nezveřejnění žádosti je v rozporu s § 23a odst. 6 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Prioritní závazné stanovisko postrádá oporu v zákonném podkladu a proto je nepřezkoumatelné.

61.2) Nepřezkoumatelnost intenzit dopravy

Podle prioritního závazného stanoviska, str. 16: „*Intenzity dopravy byly převzaty z nových dopravních studií „D49 – Dopravní model“, SUDOP PRAHA a.s., 08/2016 a „D49 – Dopravní model, dopracování intenzit dopravy o výpočtový rok 2030“, SUDOP PRAHA a. s., 08/2016.*“ Odvolatel namítá, že z prioritního závazného stanoviska není zřejmé, jaké intenzity dopravy byly zjištěny a jaké se výhledově předpokládají. Závazné stanovisko je v otázce intenzit dopravy nejasné a klíčový podklad z hlediska intenzit dopravy (dopravní model) nebyl zveřejněn. Není možné zjistit, jaké byly výchozí hodnoty intenzit dopravy, jaké byly predikce a jak se k nim dospělo. Prioritní závazné stanovisko postrádá oporu ve zveřejněných podkladech a je proto nepřezkoumatelné.

61.3) Podkladová DSP je vadná, či nezákonná

V odůvodnění závazného stanoviska se uvádí, že k žádosti byla přiložena DSP včetně příloh a dokladové části. Tato DSP je nedostatečná a nezákonná z následujících důvodů:

61.3.1) Chybí stavební část DSP k SO 169.6. 325, 326, 328, 433.1 a 433.2

Stěžejní částí DSP je stavební část C, v této části však chybí zpracování SO 169.6. 325, 326, 328, 433.1 a 433.2. Prioritní závazné stanovisko je z hlediska těchto objektů nepřezkoumatelné, případně se na ně nevztahuje.

61.3.2) Nedostatečná DSP ke stavebním objektům 313 a 327

Podkladová DSP by měla být vypracována podle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb. Stěžejní část „C Stavební část“ má ke každému vodohospodářskému objektu obsahovat tyto předepsané oddíly, či kapitoly, citujeme (zvýrazněno odvolatelem):

„3. Vodohospodářské objekty - odvodnění pozemní komunikace

3.1. Technická zpráva

- a) základní identifikační údaje,*
- b) popis charakteristik objektu,*
- c) zdůvodnění funkčního a technického řešení (včetně provozních údajů a instalovaných výkonů),*
- d) popis napojení na dosavadní sítě nebo recipient,*
- e) úprava režimu povrchových a podzemních vod a jejich ochrana,*
- f) zvláštní požadavky na postup stavebních prací (na provoz a údržbu),*
- g) charakteristika a popis technického řešení objektu z hlediska ochrany životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a provozu stavebních zařízení během výstavby,*
- h) popis řešení ochrany proti agresivnímu prostředí, případně bludným proudům.*

3.2. Hydrotechnické výpočty

- a) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti profilů stok a přípojek,
- b) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti dešťových usazovacích nádrží,
- c) v rozsahu potřebném pro stanovení velikosti a druhu opevnění rigolů a příkopů.

3.3. Statické výpočty

- a) pro potrubí v rozsahu potřebném pro návrh typu a únosnosti,
- b) pro betonové konstrukce a ostatní objekty na síti pro stanovení tloušťky stěn a dna nádrže a případného vyztužení.

3.4. Výkresy

- a) situace stavby s výškopisem a zákresem podzemních vedení jak současných, tak plánovaných v měřítku shodném se situací objektů pozemní komunikace,
- b) hydrotechnická situace - pouze tehdy, vyplyne-li její nutnost z výsledků hydrotechnických výpočtů,
- c) podélný profil v doporučeném měřítku 1:1000/100, měřítko ve směru osy x má odpovídat měřítku situace,
- d) vzorový příčný řez uložení navrhovaných potrubí nebo rigolů a příkopů,
- e) výkresy aplikovaných typových, nebo atypických objektů.

3.5. Doklady týkající se objektů.“

Odvolatel namítá, že z stavební část byla dodána jen ke dvěma vodohospodářským objektům SO 313 a 327, přičemž žádný z nich nemá strukturu, odpovídající výše uvedené vyhlášce. Z hlediska posuzované věci je vážným nedostatkem, že projektant nezpracoval kapitoly „charakteristika a popis technického řešení objektu z hlediska ochrany životního prostředí“ a „úprava režimu povrchových a podzemních vod a jejich ochrana“. Stavební objekt 327 nemá ani Technickou zprávu (pouze technickou specifikaci). DSP proto není řádně zpracována. Takto zpracovaná projektová dokumentace nemůže obstát pro rozpor s § 51 odst. 1 správního řádu, který ukládá, že k dokazování lze užít jen těch důkazů, které nebyly provedeny v rozporu se zákonem. Nejde o přepjatý formalismus, neboť DSP jsou oprávněny zpracovávat pouze oprávněné osoby, které musí prokázat odbornou způsobilost. Stěžejní podklad prioritního závazného stanoviska není v souladu se zákonem.

61.4) Problematická podmínka č. 14

Prioritní závazné stanovisko uvádí coby opatření pro fázi provozu podmínku č. 14 závazného stanoviska, která zní následovně: „*Pokud nebude možná časová souběžnost uvedení do provozu související dopravní stavby „D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa“ a bude uvedena do provozu nejprve samostatně stavba „D49 4901 Hulín – Fryšták“, bude do doby realizace MÚK Fryšták a přivaděče Zlín (stavba D49 4902.1 Fryšták – Lípa, 1. etapa) nezbytnou podmínkou provozování záměru dopravním značením omezit jízdu tranzitní nákladní dopravy po dálnici D49 (4901 Hulín – Fryšták) a omezit tak dopravu přes zastavěnou část rozdělením dopravy při současném využití nové D49 (4901 Hulín – Fryšták) a stávajících komunikací.“*

Odvolatel namítá, že tato podmínka je problematická z následujících důvodů:

61.4.1) Již z formulace této podmínky je zřejmé, že samostatné zprovoznění stavby 4901 (pomocí umístěvaného SO 189 Provizorního napojení R4901 na II/490) není žádoucí a stavebník by měl stavby 4901 a 4902.1 zprovoznit současně. Stavebník však tuto potřebu svým postupem dlouhodobě ignoruje, což bylo zřejmé již v době vydání prioritního závazného stanoviska.

61.4.2) Smyslem dálnic je zajistit dálkovou, resp. tranzitní dopravu, není tedy logické v prioritním režimu připravovat dálnici, na které pak bude omezena tranzitní nákladní doprava.

61.4.3) Podmínka je patrně neproveditelná, neboť neexistuje žádná dopravní značka „zákaz vjezdu tranzitní nákladní dopravy“. Není jasné jaká dopravní značka a kde by měla být umístěna.

61.4.4) Ověření aplikovatelnosti této podmínky ztěžuje skutečnost, že podmínka je nadepsána jako opatření pro fázi provozu. Toto označení si stavební úřad vyložil tak, že předmětnou podmínku není třeba v územním řízení nijak řešit a ve stavebním řízení se situace vyvíjí stejně, stavebník podmínku ignoruje s tichým souhlasem Ministerstva dopravy. Jestliže se aplikovatelnost podmínky neověří v územním ani ve stavebním řízení, pak nebude aplikována vůbec, neboť stavební řízení je posledním navazujícím řízením. Odvolatel se obává, že územní řízení je poslední příležitostí k ověření její aplikace, neboť povinnou součástí DÚR má být dopravní řešení a situační výkres napojení stavby na dopravní a technickou infrastrukturu. Povinnost zpracovat tyto součásti DÚR vyplývá z oddílu B.4 a C.1 písm b) přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. a podle § 114 odst. 2 stavebního zákona: „*K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*“ Z výše uvedeného vyplývá, že pokud námitka byla, či mohla být uplatněna v územním řízení, nebude se k ní přihlížet ve stavebním řízení, které je zároveň posledním navazujícím řízením.

61.4.5) Vše tedy směřuje k tomu, že neproveditelnost podmínky č. 14 bude oficiálně přiznána až v době, kdy projekt nebude možné změnit, či zastavit s odkazem na velké množství proinvestovaných prostředků. Chybné posouzení záměru by však nemělo být přičítáno k tíži účastníkům, včetně odvolatele. Odvolatel ještě podotýká, že plánované provizorní fungování a napojení stavby 4901 na silnici II/490, je podle výsledků rozptylové studie problematické. V zájmovém území jsou dosahovány a překračovány limitní hodnoty pro průměrnou denní koncentraci PM₁₀, limitní hodnotě se blíží průměrné roční hodnoty koncentrací PM_{2,5} a dále jsou překračovány limitní hodnoty pro průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Záměr D49 všechny tyto hodnoty navyšuje.

61.4.6) Ministerstvo životního prostředí mělo při vydávání ověřovacího závazného stanoviska přístup ke všem potřebným podkladům, aby mohlo posoudit, zda a jak jsou plněny podmínky obsažené v prioritním závazném stanovisku. Ze správního spisu vyplývá, že stavebník podmínku č. 14 tohoto závazného stanoviska neplní a ani se k tomu nechystá. Ministerstvo za této situace nezasáhlo a dalo tak všem zúčastněným na vědomí, že na plnění podmínky č. 14 netrvá. Odvolatel s tímto přístupem ministerstva, které rezignovalo na ochranu veřejného zájmu nesouhlasí. Správní orgány mají v zájmu dobré správy spolupracovat a chránit veřejný zájem, což se v daném případě nestalo, neboť ministerstvo neposkytlo žádnou pomoc, či součinnost při aplikaci podmínky č. 14.

61.5) Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje

Závazné stanovisko na str. 10 k imisním koncentracím NO₂ uvádí, že „*Příspěvek imisní koncentrace NO₂ na přivrácených okrajích obcí je v rozmezí 1,96 až 7,49 µg/m³ k pozadí 12,4 až 19,3 µg/m³ (limit 40 µg/m³). Výjimkou je pouze lokalita Dlouhé ulice ve Fryštáku, kde by se součet imisních koncentrací pozadí a příspěvků ze záměru značně přiblížil stanovenému limitu. Ani zde jej ovšem nepřekračuje a zůstává tedy zdravotně přijatelný.*“ Odvolatel namítá, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje a proto nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

61.6) Nebyla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy

Podkladem prioritního závazného stanoviska bylo stanovisko o hodnocení vlivů dne ze dne 6.12.2001, č.j. NM700/2616/4001/ OPVŽP/01. Podmínka pro fázi přípravy č. 14 tohoto stanoviska ukládá „*Projekt organizace výstavby navrhnout tak, aby byla vyřešena otázka zajištění potřebného množství násypové zeminy a aby bylo rozhodnuto, zda bude nutno podrobit tento záměr posuzování dle zákona č. 244/1992 Sb.*“ Již formulace této podmínky dokládá, že stanovisko ze dne 6.12.2001 záměr řádně neposoudilo, tedy nezjistilo stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností, neboť posouzení důležité otázky (zajištění potřebného množství násypové zeminy) odložilo do budoucnosti. Odvolatel namítá, že prioritní závazné

stanovisko se nijak nezabývalo výše uvedenou podmínkou. Přitom problematika zajištění potřebného množství násypové zeminy (cca 2 705 000 m³) dosud nebyla vyřešena. Násypy (2 705 000 m³) výrazně převažují nad výkopy (965 000 m³) a výkopová zemina je do naspů nepoužitelná. Jelikož realizace záměru vyžaduje nadlimitní množství násypové zeminy (nad 2500 tun/rok) a projednávanou změnou územního rozhodnutí se tato potřeba ještě zvýší, záměr je třeba podrobit zjišťovacímu řízení.

61.7) Chybné stanovisko dle § 45i zákona č.114/1992 Sb.

Podkladem prioritního závazného stanoviska bylo stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, ze dne 18.08.2015, č.j. KUZL 50440/2015, vydané podle dle § 45i zákona č.114/1992 Sb., podle kterého „*záměr R49, stavba 4901 samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry nemůže mít významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti*“. Odvolatel s tímto stanoviskem nesouhlasí a považuje je za logicky chybné. Stavba 4901 je prvním úsekem dálnice D49, která má vést z Hulína na Slovensko. Krajský úřad k východním úsekům této dálnice již vydal stanovisko ze dne 25.03.2010 pod č.j. KUZL 17567/2010, jímž došel k závěru, že záměr staveb 4903, 4904 a 4905 může mít významný vliv na stav předmětu ochrany evropsky významné lokality. Není logické, aby tato východní část dálnice vliv na předmět ochrany mít mohla, ale následně hodnocená západní část, stavba 4901, která má být realizována dříve, nikoliv. Je přece zřejmé, že stavebník zamýšlí realizovat celou dálnici a umístěním, či povolením jejího prvního úseku se v podstatě již rozhoduje o všech dalších úsecích. Jestliže východní polovina dálnice (4903, 4904 a 4905) může mít vliv na předmět ochrany, tak jej může mít i stavba 4901 ve spojení s těmito východními úseky, neboť umístění stavby 4901 podmiňuje a předurčuje realizaci všech dalších úseků. Důležitá rozhodnutí vedoucí k realizaci stavby 4901 učiněná před posouzením souvisejících staveb 4903, 4904 a 4905 způsobí, že posuzování jejich vlivu na předmět ochrany bude pouze formální.

61.8) Nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499

Obě závazná stanoviska jsou založena na předpokladu, že byly vyhodnoceny kumulativní vlivy. Odvolatel tento předpoklad považuje za chybný a to z následujících důvodů:

61.8.1) Podél předmětné Dálnice D49 v úseku Martinice – Fryšták má být realizováno nové elektrické vedení V498/499 o kapacitě 2x 400 kV. Jde o záměr společnosti ČEPS, a.s., který bývá uváděn i pod jinými názvy, např.: V498/499 – Nové vedení OTR – Ladce; nebo: 400 kV Otrokovice – Vizovice – Střelná – státní hranice ČR/SR; případně: Nové vedení Otrokovice – Střelná (Ladce); eventuálně: Nové dvojité vedení Otrokovice – Střelná (státní hranice ČR–SR). Podobně jako dálnice, tak i el. vedení 2x 400 kV je záměrem, který vždy podléhá posouzení v procesu EIA. O existenci záměru V498/499, jeho relevanci a významném vlivu na životní prostředí dále mimo jiné svědčí:

A) Informace z webových stránek společnosti TRANSENERGY s.r.o., kde se uvádí, že tato společnost pro ČEPS, a. s. v období 12/2016 až 9/2017 zpracovávala územně technickou studii záměru V498/499 a podklady pro EIA (<http://www.transenergy.cz/cz/reference/oddeleni-projekty>).

B) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17, jímž ministerstvo záměr předběžně projednalo se společností TRANSENERGY s.r.o a v němž upozorňuje na kumulativní vlivy s Dálnicí D49 (viz příloha č. 1).

C) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367, kde ministerstvo dospělo k závěru, že záměr „V418/818 – zdvojení vedení“ bude nutné posoudit v kumulaci s uvažovaným novým dvojitým vedením V498/499 (viz příloha č. 2).

Z výše uvedeného vyplývá, že záměr V498/499 dnes dosáhl již takového stupně určitosti, že není pochyb o tom, kudy se plánuje jeho vedení a dále není pochyb ani o tom, že plánované souběžné vedení tohoto nového záměru s Dálnicí D49 zvyšuje zátěž dotčeného území. Bohužel, kumulativní vliv obou záměrů nebyl předmětem posuzování při vydávání prioritního závazného stanoviska. Proto odvolatel toto závazné stanovisko považuje za překonané a jako podklad již nepoužitelné.

61.8.2) Ministerstvo životního prostředí se v ověřovacím závazném stanovisku mělo zabývat otázkou, zda nedošlo ke změnám podmínek v dotčeném území nebo poznatků a metod posuzování, v jejichž důsledku by

záměr mohl mít dosud neposouzené významné vlivy na životní prostředí ve smyslu § 9a odst. 4 zákona. Odvolatel namítá, že ministerstvo se touto problematikou v závazném stanovisku nikterak nezabývalo, závazné stanovisko je proto nedostatečné a nepřezkoumatelné. Ministerstvo životního prostředí minimálně od května 2017 disponovalo informacemi ze své úřední činnosti o tom, že společnost ČEPS, a.s. připravuje v dotčeném území záměr nového elektrického vedení o kapacitě 2x 400 kV a že tento záměr má vést v souběhu s dálnicí D49. Bohužel, ministerstvo tuto informaci při vydávání ověřovacího závazného stanoviska nepoužilo. Jestliže by ministerstvo tuto podstatnou změnu zohlednilo, nemohlo by být závazné stanovisko kladné, neboť je třeba posoudit kumulativní vlivy obou záměrů v dotčeném území, k čemuž zatím nedošlo. Nepochybně je ve veřejném zájmu, aby byl tento nedostatek odstraněn a to ještě před vydáním pravomocné změny územního rozhodnutí. Odvolatel k věci ještě dodává, že jak ŘSD, které je investorem dálnice, tak ČEPS, a.s. coby investor nového el. vedení, jsou subjekty vlastněné a ovládané státem a dnes dokonce jedním ministrem. Po státu lze jistě požadovat, aby si ujasnil své zájmy v dotčeném území a řádně posoudil jejich kumulativní vliv na životní prostředí.

61.9) Není zajištěno přednostní vsakování srážkových vod

Podle ust. § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. má být vsakování přednostně zajištěno na stavebním pozemku. Záměr tento požadavek neplní, jelikož srážkové vody z vozovek mají být kompletně odvedeny do recipientů. Částečné vsakování srážkových vod je zajištěno mimo povrchy vozovek, ani zde nelze hovořit o přednostním vsakování, neboť náspy jsou hutněné, tudíž jejich vsakovací schopnost je omezená a podél náspů a okrajů silnic mají být zbudovány zpevněné příkopy z betonových žlabovek, které rovněž brání vsakování, jejich úkolem je vodu naopak odvádět, jednak do kanalizace v obci Třebětice a také do vodních toků. Požadavek § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., aby bylo přednostně zajištěno vsakování srážkových vod na stavebním pozemku proto nebyl splněn. Ministerstvo při vydávání prioritního závazného stanoviska nezohlednilo skutečnost, že záměr nerespektuje nutnost přednostního vsakování srážkových vod. Absence řádného zasakování má negativní vliv na např. na ochranu vod a ochranu klimatu.

62) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 21.08.2017, č.j. HOL-22234/2017/ŽP/VK

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 21.08.2017, č.j. HOL-22234/2017/ŽP/VK, toto KZS však bylo vydáno k většímu množství správních řízení a k objektů, které nejsou předmětem změny územního rozhodnutí. Není zřejmé k jaké dokumentaci bylo toto KZS vydáno, tudíž je nepřezkoumatelné. Jistě nemohlo jít o aktuální DÚR, neboť ta byla dotvářena až v průběhu roku 2019. Předpoklady, na kterých stojí toto KZS nekorespondují s projednávanou DÚR. Např. orgán ochrany přírody v KZS uvádí, že kyneta vodních toků není zpevněna betonovým lůžkem, narušení biotopů je kompenzováno náhradní výsadbou na soutoku Žeranovky a jejího přítoku, nebo že most přes Rusavu je opatřen stěnou proti srážkám s netopýry a veškeré vodohospodářské objekty budou řešeny tak, aby se nestaly pastmi na drobné živočichy. Projednávaná DÚR však tato opatření nezmiňuje, neplní, případně je popírá. Podle názoru odvolatele není možné odsouhlasit změnu územního rozhodnutí, s tím že kompenzační opatření budou provedena jinde a ověřena v jiných řízeních. Zvláště v situaci, kdy stavební úřad tato opatření odmítá zajistit. Vodoprávní úřad zde uvádí, že: „*Předložená návrh je možný, protože lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a záměr nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod.*“ Odvolatel namítá, že tomuto závěru schází odůvodnění a závazné stanovisko vodoprávního úřadu je proto nepřezkoumatelné.

63) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 04.07.2017, č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 04.07.2017, č.j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, toto KZS je jakýmsi předchůdcem, či starším dvojníkem KZS jmenovaného v předchozím bodu a obsahuje také stejné nedostatky.

64) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Městského úřadu Holešov ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko MěÚ Holešov ze dne 20.02.2017, č.j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, toto KZS je jakýmsi předchůdcem, či starším dvojníkem KZS jmenovaných v předchozích dvou bodech a obsahuje také podobné nedostatky.

65) Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku (KZS) Magistrátu města Zlína ze dne 20.12.2013, zn. MMZL 94304/2013

Podkladem napadeného rozhodnutí bylo koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlína ze dne 20.12.2013, zn. MMZL 94304/2013. Toto KZS bylo vydáno ke stavebnímu řízení a k DSP z června 2013, která byla upravena v listopadu 2013, obsahuje mj. podmínky vztahující se k úpravám vodního toku Židelná, vodního toku Racková, Fryštáckého potoka a jeho přítoků, Hornoveského potoka. Odvolatel namítá, že projednávaná DÚR požadavky tohoto KZS neplní, neboť se těmito vodními toky nezabývá. Jde evidentně o KZS, které není použitelné v předmětném řízení. Neboť nehodnotí umístěvané stavební objekty a jeho podkladem nebyla DÚR. Toto KZS neobsahuje žádné hodnocení vlivu záměru na stav vodních útvarů ve smyslu § 23a vodního zákona a neplní tedy základní požadavek vodního zákona. Sdělení Magistrátu města Zlína ze dne 20.6.2017, č.j. MMZL 081610/2017 tyto vady nemůže zhojit, neboť bylo vydáno k DSP a nikoliv k DÚR.

66) Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí tvoří také další závazná stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, včetně koordinovaných závazných stanovisek. Odvolatel krajský úřad žádá, aby zajistil řádný přezkum zákonnosti všech závazných stanovisek (a koordinovaných závazných stanovisek) ze správního spisu příslušnými nadřízenými orgány, přičemž z opatrnosti uvádí všech, neboť si není zcela jist, který podklad je závazným stanoviskem a který nikoliv.

Ing. Ivo Kovář
předseda spolku

Přílohy:

- 1) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 29.05.2017, č. j. 28366/ENV/17
- 2) Přípis Ministerstva životního prostředí ze dne 20.02.2020, č. j. MZP/ 2020/570/367